

NAPLÓ

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Mai számunkban:

- Jó év után, újabb lehetőségek (3. oldal)
- Úrhajósaink készülnek (4. oldal)
- Diákok fóruma (5. oldal)

Felszabadulásunk évfordulóját ünnepelte az ország

Koszorúzások, megemlékezések megyénkben

Hagyományos ünnepélyességgel, a felszabadítókra emlékezve, ország-építő munkánk eredményeit méltóan köszöntötte a városok és a falvak népe április 4-ét. Fellobogózták az utcákat és a tereket, ünnepköszöntő feliratokkal, dekorációkkal ékesítették az épületeket. A járási és megyeszékhelyeken naggyűlése-

ket tartottak, s koszorúzási ünnepségek voltak a szovjet hősi emlékműveknél, a felszabadító harcokban elesett szovjet katonák sírjainál.

A főváros ifjúsága látványos tömegdemonstrációval köszöntötte hazánk felszabadulásának 28. évfordulóját. Szerdán délelben zenés őr-érgváltás volt a Parlament előtti

Kossuth Lajos téren, a felszabadulásunk évfordulója tiszteletére felvont állami zászlónál. Az ország legmagasabb pontján, Kékestetőn emléktűzet gyújtottak.

Megyénkben is hasonlóképpen emlékeztek meg április 4-ről. A párt-, állami és társadalmi szervek képviselői megkoszorúzták a szovjet hősi emlékműveket, Derecskén szobrot lepleztek le. Berettyóújfaluban átadták az új áruházat és ugyanott megnyílt a „Mi hoztuk az időt” című munkásmozgalmi vándorkiállítás.

Nagyváradban és Kabán magyar-szovjet baráti estet rendeztek, Földesen és Nádudvaron a felszabadulási ünnepségeken szovjet vendégek is részt vettek. Kabán április 3-án ünnepi csapatgyűlésen adták át az általános iskola Háman Kató út-törzscsapatának azt a díszlevelet, amely azt tanúsítja, hogy az MSZBT úttörőtagcsapata lett. Az ünnepi megemlékezéseken és koszorúzási ünnepségeken mindenütt nagy számmal vettek részt, Püspökföldön közel 600 fő adózott az elesett szovjet hősök emlékének. Ezek a baráti találkozók, ünnepségek, koszorúzások még jobban erősítették a magyar-szovjet barátságot.

Naggyűlés Budapesten a Lenin-szobornál (MTI-fotó: Fényes Tamás felvétele—KS)

Koszorúzási ünnepségek Debrecenben

Dr. Szilágyi Gábor, Karakas László és Kerekes Antal a Felszabadulási Emlékmű előtt

Április 4-én, szerdán délelőtt Debrecenben hazánk felszabadulásának 28. évfordulója tiszteletére a Vörös Hadsereg úti Felszabadulási Emlékműnél ünnepi megemlékezést tartottak.

A fegyveres erők díszelgése után a kegyelet és a hála koszorúit elsőként a Magyar Szocialista Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei, Debrecen városi és Debreceni járási Bizottságai nevében Karakas László, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a megyei pártbizottság első titkára, dr. Szilágyi Gábor, a városi pártbizottság első titkára és Kerekes Antal, a járási pártbizottság első titkára helyezte el.

A Hajdú-Bihar megyei Tanács, a Debrecen megyei városi Tanács és a Debreceni járási Hivatal nevében dr. Ambrus István, a megyei tanács elnöke, dr. Acs István, a városi tanács elnöke és Szathmari Károly, a járási hivatal elnöke helyezte el a megemlékezés virágait. Az ideiglenesen hazánkban állomásozó szovjet alakulatok nevében Tyimonyicsjev és Rebrov főtisztek koszorúzták meg az emlékművet. A fegyveres testületek koszorúit Cifra László rendőr ezredes, Sárközi Elemér, Sziklai Lajos főtisztek és Kulcsár

László, a megyei munkásörsg parancsnoka helyezték el. Megkoszorúzták az emlékművet Ciucu Ioan, a Román Kommunista Párt Bihar megyei Bizottságának titkára, a Román Nemzetgyűlés tagja vezetőjével a nagyváradi küldöttség is.

A koszorúzat követően érkeztek a Felszabadulási Emlékmű elé Debrecen városi fiataljai közül azok, akik az elmúlt egy év alatt lettek a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség tagjai. A fiatalokat Bartha Árpádné, a megyei párt-végrehajtóbizottság tagja, az SZMT vezető titkára köszöntötte, majd a fiatal KISZ-esek virágot helyeztek el az emlékmű talapzatánál.

Koszorút és virágokat helyeztek el a szovjet hősi emlékműnél Debrecen város tömegszervezeteinek — a Hazafias Népfőrd, a KISZ és az MHSZ — képviselői, valamint a gyárak, üzemek, hivatalok és intézmények dolgozói.

A délelőtti folyamán Debrecen város közéleti személyiségei, a gyárak, hivatalok és intézmények képviselői, valamint a lakosság a tiszteletadás és az emlékezés koszorúit helyezte el a Köztemető szovjet síremlékénél, valamint a román hősi emlékműnél.

A román hősi emlékműnél koszorút helyez el a megyénkben tartózkodó nagyváradi küldöttség (Fotók: Iklódy)

Ifjú marxisták tanácskozása

Országos Tudományos Diákköri konferencia Debrecenben

Tegnap, csütörtökön délelőtt a Kossuth Lajos Tudományegyetem kémiai épületének előadótermében ünnepélyesen megnyitották a XI. Országos Tudományos Diákköri Konferencia marxizmus-leninizmus szekciójának ülését. Az ünnepélyes megnyitón megjelent Karakas László, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a megyei párt-

bizottság első titkára, dr. Kornidész Mihály, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezető-helyettese, dr. Bencze László, a Művelődésügyi Minisztérium marxizmus-leninizmus főosztályának vezetője, Barabás János, a KISZ KB egyetemi és főiskolai osztályának vezetője, dr. Gyarmati József, a Debrecen városi pártbizottság titkára, továb-

bá a Debrecen városi Tanács, debreceni üzemek, intézmények képviselői. A Kossuth Lajos Tudományegyetem tanácsa és pártbizottsága nevében dr. Gergely Artúr rektor-helyettes üdvözölte a szekciósülés résztvevőit és a vendégeket. Ezután dr. Kónya István tanszékvezető egyetemi tanár, a konferencia előke mondott megnyitó beszédet. Megköszönte a résztvevőknek, hogy örömdetesen sokan fogadták el a meghívást, hiszen közel 40 felsőoktatási intézmény hallgatói összesen 130 dolgozattal pályáztak. A szerzők száma viszont jóval nagyobb, ugyanis a dolgozatoknak nemegyszer két-három, sőt több tagú kollektívák az alkotói.

Ma már a tudományos diákkörök XI. országos konferenciáján elmondhatjuk, hogy a tudományos diákköri mozgalom — összhangban pártunk Központi Bizottságának politikai és oktatáspolitikai határozataival — gyökeret vert egyetemeken és főiskoláinkon — mondotta Kónya István, majd így folytatta. — Fontos politikai kérdés, hogyan lehet a marxista-leninista tudományos diákkörök munkáját olyan mozgalommá fejleszteni, amely a marxizmus-leninizmus propagálásával a világnézet nevelésben hatékonyan járulna az egyetem, a főiskola világnézet nevelőmunkájához, a KISZ politikai arculatának markánsabbá tételéhez.

Ezzel a kérdéssel foglalkozik majd a TDK tanár- és diákvezetők tanácskozása szombaton délelőtt, megvonva a konferencia mérlegét.

Dr. Kónya István bejelentette, hogy a konferencia csütörtökön mind a hét alszekcióban megkezdte munkáját. Pénteken a szekciósülések folytatódnak, este pedig az egyetem rektora a konferencia valamennyi résztvevője és vendége számára fogadást ad az egyetem díszudvarán. A konferencia eredményhirdetése szombaton délelőtt 11 órakor lesz, amikor kiosztják a pályadíjakat is.

Dr. Kónya István megnyitó beszéde és tájékoztatója után a KISZ KB nevében Barabás János, a Kossuth Lajos Tudományegyetem KISZ-bizottsága nevében Jászberényi Csaba tanársegéd köszöntötte a konferenciát.

A konferencia résztvevőinek egy csoportja

Műveknek

on a tanyasi

bővítették a

that személt. Debreceni kollégium

ik művelődészen a téren 5 helyiségek a közműve-

ert sikereket milliók, ha változások apán néhány amely az lt: a berettyócskei szülő- okladányi já- har megyei e, a hajdú- erettyóújfalui rosi rendelők a megyében tesítmenyek, hetőségek is Odülő, az gyűdülő, az EDOSZ-üdülő, gyógyfürdők, einek nyújta- gyulást, pihe-

ág lakosai öt ye képe 1973. zletes választ delemben le- egy oldalon, ehét. Nem is em, mert me- napjuk min- zott, új életet, újságíró és a ólt e színes ót adjon az arapodó Haj-

mán Dénes már István Debreceni

Debreceni

Vietnam békéjéről

Interjú Marjai József külügyminiszter-helyetttel

Két hónap telt el azóta, hogy Párizsban aláírták a vietnami háború megszüntetéséről és a béke helyreállításáról szóló egyezményt. A megállapodások több olyan rendelkezést tartalmaznak, amelyeket már az eltelt idő során végre kellett hajtani. E témában kért interjút Marjai József külügyminiszter-helyetttel Tóth Ferenc, az MTI tudósítója.

Hogyan vonná meg Marjai elvtárs a párizsi megállapodások végrehajtásának mérlegét az elmúlt két hónap eseményei és tapasztalatai alapján?

— Az eltelt két hónap során a megállapodásban erre az időszakra rögzített kötelezettségek egy része megvalósult. Eltelt a fegyverszünet. Megszűntek a légi és tengeri támadások a VDK területe és lakossága ellen. Szabadon engedték a hadifoglyokat és a foglyul ejtett külföldi polgári személyeket. Vietnam földjéről kivonták az amerikai hadsereg egységeit. Ha ez később nem is az egyezmény teljes betartásával történt, a párizsi megállapodások katonai előírásainak teljesítésében az előrehaladás jelentős. Messze nem ez a helyzet a párizsi megállapodások politikai előírásait.

— A két dél-vietnami fél kötelezettséget vállalt arra, hogy minden vitás ügyet tárgyalások útján rendez, véget vet a gyűlölködésnek és az ellenségeskedésnek, megtilt minden megtorlást, szabadon bocsátja a politikai foglyokat és biztosítja a nép demokratikus szabadságjogait, a személyes szabadságot, a szólás- és sajtószabadságot, a gyűlékezés, szervezkedés, a politikai tevékenység, a hit szabadságát, a lakosság szabad mozgását stb.

— A két dél-vietnami fél tárgyalásai eredményeként kell megalkulnia a Nemzeti Megbékélés és Egyetértés Tanácsának. E tanács feladata lesz a szabad és demokratikus általános választások megszervezése, de a helyi választásokkal kapcsolatos előírások eldöntése is.

— Külön vizsgálat nélkül, egyedül a rendszer vezetőinek a párizsi megállapodások életbe lépése óta megjelent hivatalos nyilatkozataiból, a publikált rendszabályokból megállapítható — nem is említve a külföldi megfigyelők, köztük a Nemzetközi Ellenőrző és Felügyelő Bizottság tapasztalatait —, hogy ebből a saionai hadsereg által ellenőrzött területen semmi nem valósult meg meg; ellenkezőleg, növekedett a terror és az elnyomás az élet minden területén a katonai és rendőri eszközök és módszerek érvényesítése.

— Megkezdődtek ugyan a két dél-vietnami fél tárgyalásai Párizsban a politikai rendezés kérdéseiről, de a saionai vezetők akadémikusokdása nem tette még lehetővé, hogy érdemi kérdések megvitatásához hozzákezdjenek.

Nem beszélhetünk tehát a megállapodások maradéktalan végrehajtásáról. Ezek szerint az amerikai csapatok kivonása sem történt teljesen a megállapodás szerint?

— A megállapodás katonai vonatkozású előírásait a saionai hadsereg sorozatosan megsértette, de teljesen nem tartotta be az Egyesült Államok sem.

— Az amerikai és az amerikaiakkal szövetséges csapatok kivonása nem az egyezmény és a hozzá csatolt jegyzőkönyvek által előírt módon, a Nemzetközi Ellenőrző és Felügyelő Bizottság ellenőrzése és felügyelete alatt történt meg. A NEFB-nek egyáltalán nem volt lehetősége arra, hogy ellenőrizze a katonai támaszpontoknak az egyezményben kötelezően előírt leszerelését, s a fegyverek és más katonai felszerelések kivételét.

— Nem véletlenül, mert ez az eljárás megkönnyítette, hogy a katonai felszereléseket és fegyvereket vagy azok jelentős részét a saionai rezsimnek juttassák át.

— Csak arról lehet vita — az USA hivatalos szövevéi is csak ezt vitatják, de a tény magától nem —, hogy ezer vagy tízezer amerikai tanácsadó, egyéb személyzet maradt vagy került Dél-Vietnámba, nem kétséges, hogy jelentős mértékben katonai jellegű feladatokra. Pedig az egyezmény 1. fejezetének 5. cikke világosan előírja, hogy az Egyesült Államoknak 60 napon belül nemcsak csapatait, de katonai és rendőri tanácsadóit és más sze-

mélyzetét — beleértve a hírhedt pacifikálási programmal kapcsolatos személyzetét is — ki kell vonni Dél-Vietnam területéről.

— Az USA kötelezettséget vállalt a VDK felszervezésében elhelyezett aknáknak hatástalanítására, megsemmisítésére. Az USA ezt indokolatlanul halogatja.

— Mindez jól mutatja, hogy az USA nem hajtotta végre maradéktalanul a párizsi egyezmény és jegyzőkönyvek katonai vonatkozású rendelkezéseit; nem beszélhetünk arról, hogy teljesítette volna az egyezmény 2. fejezete 4. cikkében foglaltakat, miszerint „nem folytatja katonai elkötelezettségét, illetőleg nem avatkozik Dél-Vietnam belügyeibe”.

— Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a Délkelet-Ázsiában egyébként is igen jelentős amerikai erőket a Dél-Vietnámból kivont egységek egy részével megértesítették, és folytatják Indokína többi országa elleni katonai akcióikat.

— A világ közvéleménye előtt meggyőző erővel dokumentált, hogy az Egyesült Államok eddigi magatartása és támogatása teszi lehetővé a saionai rendszernek, hogy sorozatosan és széles méretekben megsértse a tűzszünetet, a megállapodások katonai előírásait, folytassa véres provokációit, területtrábló kísérleteit, amelyeket már az első 60 nap alatt sok-sok ezer esetben hajtott végre, és azóta is folytat.

— Közvetlen tapasztalataink azt mutatják, hogy csak a felszabadított erők nagy túlnyomórésze, a párizsi szerződések részéről történt következetes tiszteletben tartásának köszönhető, hogy a saionai csapatok által provokált számtalan incidens nem vált széles körű fegyveres összecsapások rendszerévé.

A megállapodás cikkelyei fontos szerepet szánnak a végoldaltól és kétoldalú katonai vegyesbizottságnak, valamint a Nemzetközi Ellenőrző és Felügyelő Bizottságnak. Milyenek az elvárások Marjai elvtárs és a bizottságok eddigi munkáját, különös tekintettel arra, hogy a 60 nap elteltével a négy alábbi felből álló katonai bizottság beszüntette működését?

— A nemzetközi ellenőrzési mechanizmusról rendelkező cikkelyek fontos részét alkotják a párizsi megállapodásnak, de nem ezek a legfontosabbak. A megállapodásban foglaltak érvényesülése ugyanis döntő mértékben az aláíró felek tevékenységétől függ, nem pedig a nemzetközi ellenőrzési, felügyeleti rendszertől.

— A megállapodások egyértelműen leszögezik, hogy „a megállapodás végrehajtása a megállapodás aláíró felek felelőssége”. Ezért különösen fontos szerepet szántak az aláíró felekből alakult és a 60 nap után megszűnt, négyoldalú és az ezt követő időszakra fennmaradt kétoldalú katonai bizottságnak, amelynek az a feladata, hogy biztosítsa „a felek közös cselekedeteit a megállapodás végrehajtása céljából”.

— A saionai kormányzat a legkülönbözőbb manőverekkel fékezte a négyoldalú katonai bizottság tevékenységét; a megállapodásokat megszegve nem biztosította a VDK és a DIFK képviselőinek normális működéséhez szükséges elemi élet- és munkafeltételeket, szinte teljes elszigetelté és még a NEFB-vel való érintkezésüket is korlátozta, nem gondoskodott biztonságukról. A saionai rezsim és politikájának lettek áldozatai a VDK és a DIFK meggyilkolt, vagy megsebesített delegátusai. Az elkövetett súlyos atrocitások miatt a négy fél katonai bizottsága fennállása alatt csak igen korlátozottan volt működőképes. A saionai rezsim a közös katonai bizottságok munkájának akadályozásával az első hatvan nap alatt éppen a párizsi egyezmény érvényesülését kívánta fékezni és önmagának akart nagyobb mozgásszabadságot biztosítani a megállapodások sorozatos megsértésére. További tényleges szándékainak igen fontos mércéje lesz az, hogy vesz majd részt a kétoldalú katonai vegyesbizottság munkájában, milyen feltételeket biztosít a megállapodásokban megszabott tevékenységhez a DIFK képviselői számára.

— A 60 nap utáni időszak első jelzései sajnos, nem biztatóak.

— A felsorolt okok miatt igen bizonytalan körülmények között dolgozott az Indonézia, Kanada, Lengyelország és Magyarország képviselőiből álló nemzetközi ellenőrző és felügyelő bizottság, amelynek helyzetét még nehezítette is, hogy a megállapodásból ráháruló felada-

tain kívül saját eljárás szabályait és szervezését is a helyszínen kellett és kell még részben kialakítani. A saionai rezsim — ha nem is olyan mértékben, mint a katonai vegyesbizottságok ellen —, de a nemzetközi ellenőrző bizottsággal szemben is megengedhetetlen módszereket alkalmaz.

— Mindezt figyelembe véve sem volt a NEFB tevékenysége eredménytelen. Hozzájárult a négy fél közös katonai bizottsága munkájának megindításához, lehetőségeihez mérten teljesítette az e bizottság által reá rótt ellenőrzési és felügyeleti feladatokat, és öröközte a párizsi megállapodás előírásainak megtartását.

Közvéleményünket foglalkoztatják a saionai magyar NEFB-tagokat tagjainak élet- és munkakörülményei, hallhatnánk-e erről valamit?

— Azt mondhatom, hogy elvárásaink a kezdeti nehézségek túlvánunk. Számunkra teljesen ismeretlen országrendszerbe kerültek, ahol előtűntek magyar szervek ne működtek, hiszen a parafálás és az egyezmény életbe lépése között allig néhány nap telt el. Így természetes, hogy a megfelelő életkörülmények megteremtéséhez idő és sok munka kellett.

— Nem könnyű a közép-európai éghajlathoz szokott magyaroknak beilleszkedniük a trópusi viszonyokba. Úgy látjuk, hogy kiküldött elvtársaink a vártnál gyorsabban alkalmazkodnak az ottani életfeltételekhez. Külön öröm számunkra, hogy a magyar képviselői egészségügyi helyzetük igen jó, komolyabb megbetegedés nem fordult elő. Ez nemcsak orvosaink jó munkájának, a gondos és rendszeres egészségügyi ellátásnak, hanem döntő mértékben kiküldött elvtársaink fegyverzettségének köszönhető. Biztosak vagyunk abban, hogy ha az ott kötelező egészségügyi, biztonsági, az életmódra vonatkozó előírásokat — ez most a nagy trópusi esőzések időszakában különösen fontos —, továbbra is mindenki pontosan, fegyelmezetten betartja, minden Dél-Vietnámban szolgálatot teljesítő magyar egészségben és épségben tér majd haza.

— Nagy figyelemmel kísérjük képviselőit és minden kint dolgozó magyar kiküldöttünk biztonságát. Ebben a vonatkozásban a párizsi egyezményt aláíró négy fél teljes felelősséget visel, így az Egyesült Államok a 60 nap után is. Természetesen hazáról is mindent megteszünk biztonságuk fokozása érdekében; erre a képviselői vezetői különös gondot fordítanak.

— Örömmel mondhatom el, hogy a magyar képviselői a számára korábban teljesen ismeretlen környezetben és viszonyok között megfelelt az elé állított magas követelményeknek.

Felszabadulási emlékművet avattak Derecskén

Az MSZMP Derecskei községi Bizottsága, a Derecskei nagyközségi Tanács, valamint a Hazafias Népfront községi bizottsága felszabadulásunk 28. évfordulója tiszteletére felszabadulási emlékműavatással egybekötött ünnepséget rendezett április 3-án.

Délelőtt a szovjet hősi emlékműnél koszorúzási ünnepség volt, majd Lesenyi Márta, Munkácsy-díjas szobrászművésznőnk, az új felszabadulási emlékmű alkotójának kiállítását nyitotta meg a község szülőtte Gerő János író. A megnyitói ünnepségen részt vettek a derecskei járás és község párt-, állami és tömegszervezeti vezetői, s a község számos lakója.

Délután mintegy háromezer ember gyűlt össze Derecske új központi részén, a gimnázium, az általános iskola, a gyógyszertár és az újonnan épült emeletes házak övezte térségében, hogy részt vegyen a felszabadulási emlékmű felavatásán és a nagygyűlésen. A magyar és szovjet Himnusz elhangzása után az ünnepséget Tóth László, a községi pártbizottság titkára nyitotta meg, majd dr. Bolvári Kálmán, a nagyközségi tanács elnöke mondott avatóbeszédet, amelyben szólt arról, hogy a felszabadulási emlékmű jelképe a község huszonnyolc év alatt elért nagyarányú fejlődésének, a bé-

Fock Jenő, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnöke, Tatabánya országgyűlési képviselője csütörtökön Komárom megyébe látogatott. Felkereste a Komárom megyei Állami Építőipari Vállalat egyik tatabányai szerező üzemét, majd a város legújabb óvodáját látogatta meg. Délután választási nagygyűlést rendeztek a tatabányai népházban, ahol Fock Jenő mondott beszédet. (MTI)

A kormány tevékenységéről szólva Fock Jenő elmondta, hogy a kormány a párt határozatait, elvi állásfoglalásai alapján dolgozza ki a gyakorlati tennivalókat, szervezi és irányítja a végrehajtást. Eközben naponta találkozik olyan horderejű kérdésekkel, amelyeket mindenkor a szocializmus érdeke szempontjából kell vizsgálnia és eldöntenie. Ezeknek a döntéseknek olyanoknak kell lenniük, hogy mindenkor helyesen szolgálják a nép érdekeit. Az állam érdekét akkor képviseljük jól, ha az egybeesik a dolgozó ember érdekével. Természetesen az nem lehetséges, hogy egy-egy döntés mindenkinek tessen, de az nagyon is fontos, hogy a dolgozó emberek túlnyomó többsége megértse és magáénak tekintse azt.

A tanácsok szerepéről, a közelgő választásokról szólva a miniszterelnök hangsúlyozta: a tanácsok szerepe állami, társadalmi életünk fejlesztésében meghatározó jellegű, a kormány törekszik, hogy szerepüket tovább növelje, tekintélyüket hatáskörük szélesítésével és az ehhez szükséges lehetőségek biztosításával erősítse.

Megemlíktette, hogy sok még a bírálat a bürokrácia, az akatologatás miatt. Ugyanakkor a tanácsi dolgozók sokszor teszik szívével — és sajnos ez is igaz — állapította meg a szónok —, hogy a gyakran egymásnak ellentmondó és emellett túl-

JÚNIUS 29., 30., JÚLIUS 1.:

IX. Hortobágyi nemzetközi lovasnapok

Csütörtökön délelőtt ülést tartott a Hortobágyi Intéző Bizottság abból az alkalomból, hogy az idén ismét, immáron kilencedszer megrendezik a legnagyobb magyar pusztán a nemzetközi lovasnapokat. A háromnapos programsorozat az idén is a Hortobágyi lovasközpontjában, Mátán kerül sor, június 29-én, 30-án és július 1-én.

Amint az ülésen dr. Angyal László, a Hortobágyi Intéző Bizottság titkára elmondotta, a hagyományos lovasnapoknak az idén két momentum is ad különleges jellegét: az idei esztendőben ünnepeljük a nagy magyar költő-forradalmár, a pusztai szerelme, Petőfi Sándor születésének 150. évfordulóját, s azonosítható a nemzeti parkká nyilvánítása óta a lovasnapok lesz az első nagy rendezvényesorozat Hortobágyon. Eppen ezért előtűnt nagy méreteket a felkészülés is. Például nemrégiben

részletezett rendeletek is nehezítik munkájukat. Állandó feladatunk — hangsúlyozta Fock Jenő — a bürokratizmus, a lélektelen ügyintézet el- leni harc.

Fock Jenő részletesen szölte a párt életszínvonal-politikájáról. Célnak — mondotta —, hogy a gazdálkodás eredményességével egyidejűleg emelkedjen népünk életszínvonal. Az idén, a márciusi béremelések figyelembevételével — a fogyasztói árszínvonal tervezett 3,6 százalékos emelkedése ellenére — a lakosság egy főre jutó reáljövedelme 4,5–5 százalékkal, az egy főre jutó reálbére pedig 2–2,5 százalékkal növekszik 1972-höz viszonyítva.

Szélesíteni kell az árellenőrzést, de tudni kell azt is, hogy vannak olyan okok, amelyek az árszínvonalat minden ellenőrzés ellenére növelhetik. Sok függ tőlük, a jobb munkától, az üzemek önköltség-csökkenésétől, de látni kell azt is, hogy vannak rajtuk kívül álló tényezők is, a világcpi árszínvonal alakulása, melyek hatásait csak fékezni, csökkenteni tudjuk. Emellett mindent, amihez erőnk, adottságunk van, el kell követnünk az árstabilitás érdekében.

Ezzel kapcsolatban Fock Jenő szölte, hogy a szocialista demokráciának szerves része az állampolgári fejelem. Ezen a téren még sok tennivalónk van, mind az állam- és tanácsi apparátusban, mind a természetben. A kormány a maga részéről mindent megtesz a fejelem megszilárdítása érdekében. Joggal várja el tőlünk a dolgozó nép, minden hazáját szerető állampolgár — hangsúlyozta befejezől a miniszterelnök —, hogy olyan közgondolkodást alakítsunk ki, amelynek alapján mindenki megérti, hogy csak a közérdek szolgálata segítheti elő az egyén boldogulását. (MTI)

megkezdtek, s a lovasnapokig várhatóan be is fejezik a 33-as számú főút Debrecen—Hortobágy közötti szakaszának megerősítését, korszerűsítését. Térburkolást végeznek a lovaspálya környékén is, hogy rossz idő esetén ne kelljen a Mátára látogatóknak sárban közlekedni. Előre láthatólag június 25-ig befejezik a lovaspálya tartozékainak, lelátóinak felújítását is.

Az érdeklődés már most is nagy a lovasnapok iránt. Részvételi számdékokat jelentették be az osztrákok, a szlovákok, a lengyel, a svájci, a német lovasok, s természetesen a löntényest és a lösportot reprezentáló legjobb magyar szövetkezetek, egyesületek.

A IX. hortobágyi nemzetközi lovasnapok három napjára 35—40 ezer vendéget várnak a rendezők Hortobágyra.

A Magyar Népköztársasági Minisztertanácsa Magyarország szabadulásának 28. évfordulóján kalmából Arató Attilát, a Bihar megyei Könyvtár igazgatóját eredményes és érdemesebb tevékenységéért az Állami II. fokozatával tüntette ki.

Amikor a Megyei Könyvtári irodájába léptem, Arató a legfrissebben érkezett iratokat bontogatta, bár a tés átvétele után személyesen keresték fel hivatalában rá, ismerősök, pályatársak, hogy kifejezzék jókívánságukat. Összinté, meghatódott boldog gratulációkat is átmelegítő szövegei nem szerényen hanem hivatalos udvariasan.

— A kitüntetésnek azért örülök, mert tudom, hogy csak munkatársaimnak és Bihar megyének, hanem a tárügynek is szól. Boldog és szerencsésnek érzem ma-

Aztán mesél a kitüntetéséről a Parlamentben lezajlott ünnepségről és az ünnepségre fogadásról. Valaki megkérdezték, hogy vele együtt vehette-e a kitüntetését?

— Neveket nem szívesen mondom, mert természetesen sokan ilyenek. De talán legszívesebben emlékszem vissza Györgyre, Juhász Ferencre, Váth Terire.

Ezeket a bensőséges nem bizalmaskodásból idézem, hanem a jókívánság megismerésére. Ami egyaránt szól Aratóról és a könyvtárügyről.

— A könyvtárral, a népi kultúrával kapcsolatban Vámos Péter tanító, népkönyvtáros, művelési ügyvezető voltár 50-ben. Folytatva ezt a tevékenységet a katonaságnál is. Ezen az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szakán szerezte meg a 1952-ben a DISZ megyei középiskolai, egyetemességgel foglalkozó politikai tanácsos lettem, 1956 januárjában a Debrecen városi Tanács elnöke lettem, s a tanács elnöki tevékenységét az oktatási és népi művelődési ügyekért felelős elvtársakkal együtt végeztem 1963-ig. Ekkor lettem a Megyei Igazgatója.

— Több mint tizenöt évvel ezelőtt vezetéként dolgoztam a területén. Milyen szerint végezte ezt a munkát?

— A felszabadulás, a népi kultúra tevékenységét magán viselte a megelőző korszak káros hatásait. Ebben az időben igyekeztem segíteni a törekvéseket, az olyanokat, akik tenni akartak. A tevékenységem felmérése után a rendkívül szűkös anyagi eszközöket a területet támogatókat, amelyeket fontosnak tartottam. Soha nem éreztem, hogy ez az a vezető, aki pontosan látja a helyzetet, aki a leghevesebben volt munkatársaim, akiknek. Nagyon fontosnak tartottam a munkahelyi légkört, ahol a tevékenység és a hivatástudat érvényesül.

Vietnam békéjéről

Interjú Marjai József külügyminiszter-helyettessel

Két hónap telt el azóta, hogy Párizsban aláírták a vietnami háború megszűntetéséről és a béke helyreállításáról szóló egyezményt. A megállapodások több olyan rendelkezést tartalmaznak, amelyeket már az eltelt idő során végre kellett hajtani. E témában kért interjút Marjai József külügyminiszter-helyettestől Tóth Ferenc, az MTI tudósítója.

Hogyan vonná meg Marjai elvtárs a párizsi megállapodások végrehajtásának mérlegét az elmúlt két hónap eseményei és tapasztalatai alapján?

— Az eltelt két hónap során a megállapodásban erre az időszakra rögzített kötelezettségek egy része megvalósult. Előtte lépett a fegyverszünet. Megszűntek a légi és tengeri támadások a VDK területe és lakossága ellen. Szabadon engedték a hadifoglyokat és a foglyul ejtett külföldi polgári személyeket. Vietnam földjéről kivonták az amerikai hadsereg egységeit. Ha ez később is nem is az egyezmény teljes betartásával történik, a párizsi megállapodások katonai előírásainak teljesítésében az előrehaladás jelentős. Messze nem ez a helyzet a párizsi megállapodások politikai előírásaival.

— A két dél-vietnami fél kötelezettséget vállalt arra, hogy minden vitás ügyet tárgyalások útján rendez, véget vet a gyűlölködésnek és az ellenségeskedésnek, megtilt minden megtorlást, szabadon bocsátja a politikai foglyokat és biztosítja a nép demokratikus szabadságjogait, a személyes szabadságot, a szólás- és sajtószabadságot, a gyűlékezést, szervezkedést, a politikai tevékenységet, a hit szabadságát, a lakosság szabad mozgását stb.

— A két dél-vietnami fél tárgyalási eredményeként kell megalakulnia a Nemzeti Megbékélés és Egyetértés Tanácsának. E tanács feladata lesz a szabad és demokratikus általános választások megszervezése, de a helyi választásokkal kapcsolatos előírások eldöntése is.

— Külön vizsgálat nélkül, egyedül a rendszer vezetőinek a párizsi megállapodások életbe lépése óta megjelent hivatalos nyilatkozataiból, a publikált rendszabályokból megállapítható — nem is említve a külföldi megfigyelők, közügypárti Bizottság tapasztalatait —, hogy ebből a saigonai hadsereg által ellenőrzött területen semmi nem valósult meg; ellenkezőleg, növekedett a terror és az elnyomás az élet minden területén a katonai és rendőri eszközök és módszerek érvényesítése.

— Megkezdődtek ugyan a két dél-vietnami fél tárgyalásai Párizsban a politikai rendezés kérdéseiről, de a saigonai vezetők akadémikusokká nem tette még lehetővé, hogy érdemi kérdések megvitatásához hozzákezdjenek.

Nem beszélhetünk tehát a megállapodások maradéktalan végrehajtásáról. Ezek szerint az amerikai csapatok kivonása sem történt teljesen a megállapodás szerint?

— A megállapodás katonai vonatkozású előírásait a saigonai hadsereg sorozatosan megsértette, de teljesen nem tartotta be az Egyesült Államok sem.

— Az amerikai és az amerikaiakkal szövetséges csapatok kivonása nem az egyezmény és a hozzá csatolt jegyzőkönyvek által előírt módon, a Nemzetközi Ellenőrző és Felügyelő Bizottság ellenőrzése és felügyelete alatt történt meg. A NEFB-nek egyáltalán nem volt lehetősége arra, hogy ellenőrizze a katonai támaszpontoknak az egyezményben kötelezően előírt leszerelését, s a fegyverek és más katonai felszerelések kivételét.

— Nem véletlenül, mert ez az eljárás megkönnyítette, hogy a katonai felszereléseket és fegyvereket vagy azok jelentős részét a saigonai rezsimnek játsszák át.

— Csak arról lehet vita — az USA hivatalos szóvivői is csak ezt vitatják, de a ténnyel magától, hogy ezer vagy tízezer amerikai tanácsadó, egyéb személyzet maradt vagy került Dél-Vietnamra, nem kétséges, hogy jelentős mértékben katonai jellegű feladatokra. Pedig az egyezmény 1. fejezetének 5. cikke világosan előírja, hogy az Egyesült Államoknak 60 napon belül nemcsak csapatait, de katonai és rendőri tanácsadóit és más sze-

mélyzetét — beleértve a hírhedt pacifikációs programmal kapcsolatos személyzetét is — ki kell vonni Dél-Vietnam területéről.

— Az USA kötelezettséget vállalt a VDK felségvizeiben elhelyezett aknákat hatástalanítására, megsemmisítésére. Az USA ezt indokolatlanul halogtatja.

— Mindez jól mutatja, hogy az USA nem hajtotta végre maradéktalanul a párizsi egyezmény és jegyzőkönyvek katonai vonatkozású rendelkezéseit; nem beszélhetünk arról, hogy teljesítette volna az egyezmény 2. fejezete 4. cikkében foglaltakat, miszerint „nem folytatja katonai elkötelezettségét, illetőleg nem avatkozik Dél-Vietnam belügyeibe”.

— Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a Délkelet-Ázsiában egyébként is igen jelentős amerikai erők a Dél-Vietnamból kivont egységeik egy részével megerősítettek, és folytatják Indokína többi országai elleni katonai akcióikat.

— A világ közvéleménye előtt meggyőző erővel dokumentált, hogy az Egyesült Államok eddigi magatartása és támogatása teszi lehetővé a saigonai rendszernek, hogy sorozatosan és széles méretekben megsértse a tüzszünetet, a megállapodások katonai előírásait, folytassa véres provokációit, területtróbló kísérleteit, amelyeket már az első 60 nap alatt sok-sok ezer esetben hajtott végre, és azóta is folytat.

— Közvetlen tapasztalataink azt mutatják, hogy csak a felszabadító erők nagy türelmének, a párizsi szerződés részéről történt következetes tiszteletben tartásának köszönhető, hogy a saigonai csapatok által provokált számtalan incidens nem vált széles körű fegyveres összecsapások rendszerévé.

A megállapodás cikkelyei fontos szerepet szánnak a négyoldalú és kétoldalú katonai vegyesbizottságoknak, valamint a Nemzetközi Ellenőrző és Felügyelő Bizottságnak. Milyen feladatokat látogat meg Marjai elvtárs a bizottságok eddigi munkáját, különös tekintettel arra, hogy a 60 nap elteltével a négy oldalról álló katonai bizottság beszüntette működését?

— A nemzetközi ellenőrzési mechanizmusról rendelkező cikkely fontos részét alkotják a párizsi megállapodásnak, de nem ezek a legfontosabbak. A megállapodásban foglaltak érvényesülése ugyanis döntő mértékben az aláíró felek tevékenységétől függ, nem pedig a nemzetközi ellenőrzési, felügyeleti rendszertől.

A megállapodások egyértelműen leszögezik, hogy „a megállapodás végrehajtása a megállapodást aláíró felek felelőssége”. Ezért különösen fontos szerepet szántak az aláíró felekből alakult és a 60 nap után megszűnt, négyoldalú és az ezt követő időszakra fennmaradt kétoldalú katonai bizottságoknak, amelyeknek az a feladata, hogy biztosítsa „a felek közös cselekedeteit a megállapodás végrehajtása céljából”.

— A saigonai kormányzat a legkülönbözőbb manőverekkel fékezte a négyoldalú katonai bizottság tevékenységét; a megállapodásokat megszegve nem biztosította a VDK és a DIFK képviselőinek normális működéséhez szükséges elemi élet- és munkafeltételeket, szinte teljes egészében megakadályozta a NEFB-vel való érintkezéseket is korlátozta, nem gondoskodott biztonságukról. A saigonai rezsim e politikájának lettek áldozatai a VDK és a DIFK meggyilkolt, vagy megsebesített delegátusai. Az elkövetett súlyos atrocitások miatt a négy fél katonai bizottsága fennállása alatt csak igen korlátozottan volt működőképes. A saigonai rezsim a közös katonai bizottságok munkájának akadályozásával az első hatvan nap alatt éppen a párizsi egyezmény érvényesülését kívánta fékezni és önmagának akart nagyobb mozgásszabadságot biztosítani a megállapodások sorozatos megsértésére. További tényleges szándékainak igen fontos mércéje lesz az, hogy vesz majd részt a kétoldalú katonai vegyesbizottság munkájában, milyen feltételeket biztosít a megállapodásokban megszabott tevékenységhez a DIFK képviselői számára.

A 60 nap utáni időszak első jelzései sajnos, nem biztatóak.

— A felsorolt okok miatt igen bizonyult körülmények között dolgozott az Indonézia, Kanada, Lengyelország és Magyarország képviselőiből álló nemzetközi ellenőrző és felügyelő bizottság, amelynek helyzetét még nehezítette is, hogy a megállapodásból ráháruló felada-

tain kívül saját eljárási szabályait és szervezetét is a helyszínen kellett és kell még részben kialakítania. A saigonai rezsim — ha nem is olyan mértékben, mint a katonai vegyesbizottságok ellen —, de a nemzetközi ellenőrző bizottsággal szemben is megengedhetetlen módszereket alkalmaz.

— Mindez figyelembe véve sem volt a NEFB tevékenysége eredménytelen. Hozzájárult a négy fél közös katonai bizottsága munkájának megindításához, lehetőségeihez mérten teljesítette az e bizottság által reá rótt ellenőrzési és felügyeleti feladatokat, és öröködt a párizsi megállapodás előírásainak megtartását.

Közvéleményünket foglalkoztatják a saigonai magyar NEFB-tagozat tagjainak élet- és munkakörülményei, hallhatnánk-e erről valamit?

— Azt mondhatom, hogy elvtársaink a kezdeti nehézségek túlváznak. Számunkra teljesen ismeretlen országgrészebe kerültek, ahol előtűnik magyar szervek ne működjenek, hiszen a parafálás és az egyezmény életbe lépése között alig néhány nap telt el. Így természetes, hogy a megfelelő életkörülmények megteremtéséhez idő és sok munka kellett.

— Nem könnyű a közép-európai éghajlathoz szokott magyaroknak beilleszkedniük a trópusi viszonyokba. Úgy látjuk, hogy kiküldött elvtársaink a vártnál gyorsabban alkalmazkodnak az ottani életfeltételekhez. Külön öröm számunkra, hogy a magyar képviselő egészségügyi helyzete igen jó, komolyabb megbetegedések nem fordultak elő. Ez nemcsak orvosaink jó munkájának, a gondos és rendszeres egészségügyi ellátásnak, hanem döntő mértékben kiküldött elvtársaink fegyelmezettségének köszönhető. Biztosak vagyunk abban, hogy ha az ott kötelező egészségügyi, biztonsági, az életmódra vonatkozó előírásokat — ez most a nagy trópusi esőzések időszakában különösen fontos —, továbbra is mindenki pontosan, fegyelmezetten betartja, minden Dél-Vietnamban szolgálatot teljesítő magyar egészségben és épségben tér majd haza.

— Nagy figyelemmel kísérjük képviselőit és minden kint dolgozó magyar kiküldöttünk biztonosságát helyzetét. Ebben a vonatkozásban a párizsi egyezményt aláíró négy fél teljes felelősséget visel, így az Egyesült Államok a 60 nap után is. Természetesen hazáról is mindent megteszünk biztonságuk fokozása érdekében; erre a képviselő vezetők különös gondot fordítanak.

— Örömmel mondhatom el, hogy a magyar képviselői a számára korábban teljesen ismeretlen környezetben és viszonyok között megfelelt az elé állított magas követelményeknek.

Fock Jenő látogatása Komárom megyében

Fock Jenő, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnöke, Tatabánya országgyűlési képviselője csütörtökön Komárom megyébe látogatott. Felkereste a Komárom megyei Állami Építőipari Vállalat egyik tatabányai szerelő üzemét, majd a város legújabb óvodáját látogatta meg. Délután választási nagygyűlést rendeztek a tatabányai népházban, ahol Fock Jenő mondott beszédet. (MTI)

A kormány tevékenységéről szólva Fock Jenő elmondta, hogy a kormány a párt határozatait, elvi állásfoglalásait alapján dolgozza ki a gyakorlati tennivalókat, szervezi és irányítja a végrehajtást. Eközben naponta találkozik olyan horderejű kérdésekkel, amelyek mindenkor a szocializmus érdeke szempontjából kell vizsgálnia és eldöntenie. Ezeknek a döntéseknek olyanoknak kell lenniük, hogy mindenkor helyesen szolgálják a nép érdekeit. Az állam érdekét akkor képviseljük jól, ha az egybeesik a dolgozó ember érdekével. Természetesen az nem lehetséges, hogy egy-egy döntés mindenkinek tessen, de az nagyon is fontos, hogy a dolgozó emberek túlnyomó többsége megértse és magának tekintse azt.

A tanácsok szerepéről, a közelgő választásokról szólva a miniszterelnök hangsúlyozta: a tanácsok szerepe állami, társadalmi életünk fejlesztésében meghatározó jellegű, a kormány törekszik, hogy szerepüket tovább növelje, tekintélyüket hatáskörük szélesítésével és az ehhez szükséges lehetőségek biztosításával erősítse.

Megemlítette, hogy sok még a bírálat a bürokrácia, az aktatologatás miatt. Ugyanakkor a tanácsai dolgozó sokszor tessik szót — és sajnos ez is igaz — állapította meg a szónok —, hogy a gyakran egymással ellentmondó és emellett túl-

részletezett rendeletek is nehezítik munkájukat. Állandó feladatunk — hangsúlyozta Fock Jenő — a bürokratizmus, a lélektelen ügyintézet elleni harc.

Fock Jenő részletesen szövegezte az életszínvonal-politikájáról. Célnak — mondotta —, hogy a gazdálkodás eredményességével egyidejűleg emelkedjen népünk életszínvonala. Az idén, a márciusi béremelések figyelembevételével — a fogyasztói árszínvonal tervezett 3,6 százalékos emelkedése ellenére — a lakosság egy főre jutó reáljövedelme 4,5–5 százalékkal, az egy főre jutó reálbér pedig 2–2,5 százalékkal növekszik 1972-höz viszonyítva.

Szélesíteni kell az árellenőrzést, de tudni kell azt is, hogy vannak olyan okok, amelyek az árszínvonalat minden ellenőrzés ellenére növelhetik. Sok függ tőlük, a jobb munkától, az üzemek önköltségcsökkentésétől, de látni kell azt is, hogy vannak rajtuk kívül álló tényezők is, a világpiaci árak alakulása, melyek hatását csak fékezni, csökkenteni tudjuk. Emellett mindent, amihez erőnk, adottságunk van, el kell követnünk az árstabilitás érdekében.

Ezzel kapcsolatban Fock Jenő szövegezte, hogy a szocialista demokráciának szerves része az állampolgári fejelem. Ezen a téren meg sok tennivalónk van, mind az állam- és tanács apparátusban, mind a termelésben. A kormány a maga részéről mindent megtesz a fejelem megszilárdítása érdekében. Joggal várja el tőlünk a dolgozó nép, minden hazáját szerető állampolgár — hangsúlyozta befejezőül a miniszterelnök —, hogy olyan közgondolkodást alakítsunk ki, amelynek alapján mindenki megérti, hogy csak a közérdek szolgálata segítheti elő az egyén boldogulását. (MTI)

JÚNIUS 29., 30., JÚLIUS 1.:

IX. Hortobágyi nemzetközi lovasnapok

Csütörtökön délelőtt ülést tartott a Hortobágyi Intéző Bizottság abból az alkalomból, hogy az idén ismét, immáron kilencedszer megrendezik a legnagyobb magyar pusztán a nemzetközi lovasnapokat. A háromnapos programsorozatra az idén is a Hortobágyi lovasközpontjában, Mátyás kerület sor, június 29-én, 30-án és július 1-én.

Amint az ülésen dr. Angyal László, a Hortobágyi Intéző Bizottság titkára elmondta, a hagyományos lovasnapok az idén két momentumát az idén különleges jellegű: az idei esztendőben ünnepeljük a nagy magyar költő-forradalmár, a pusztaszerelem, Petőfi Sándor születésének 150. évfordulóját, s azokon kívül a nemzet parkká nyilvánítása óta a lovasnapok lesz az első nagy rendezvény sorozat Hortobágyra. Eppen ezért öltött nagy méreteket a felkészülés is. Például nemrégiben

megkezdtek, s a lovasnapokig várhatóan be is fejezik a 33-as számú főtú Debreceen—Hortobágy közötti szakaszának megerősítését, szélesítését. Térburkolást végeznek a lovaspálya környékén is, hogy rossz idő esetén ne kelljen a Mátára látogatóknak sárban közlekedni. Előre láthatólag június 25-ig befejezik a lovaspálya tartozékainak, látóinak felújítását is.

Az érdeklődés már most is nagy a lovasnapok iránt. Részvételi szándékukat jelentették be az osztrák, a szlovák, a lengyel, a svájci, a német lovasok, s természetesen a löntényestést és a lósportot reprezentáló legjobb magyar szövetkezetek, egyesületek.

A IX. hortobágyi nemzetközi lovasnapok három napjára 35–40 ezer vendéget várnak a rendezők Hortobágyra.

Felszabadulási emlékművet avattak Derecskén

Az MSZMP Derecskei községi Bizottsága, a Derecskei nagyközségi Tanács, valamint a Hazaifias Népfront községi bizottsága felszabadulásunk 28. évfordulója tiszteletére felszabadulási emlékműavatással egybekötött ünnepséget rendezett április 3-án.

Délelőtt a szovjet hősi emlékműnél koszorúzási ünnepséget tartott, majd Lesenyi Márta, Munkácsy-díjas szobrászművésznőnk, az új felszabadulási emlékmű alkotójának kiállítását nyitotta meg a község szülőtte Gerő János író. A megnyitói ünnepségen részt vettek a derecskei járás és község párt-, állami és tömegszervezeti vezetői, s a község számos lakója.

Délután mintegy háromezer ember gyűlt össze Derecske új központi részén, a gimnázium, az általános iskola, a gyógyszerár és az újonnan épült emeletes házak övezte térségében, hogy részt vegyen a felszabadulási emlékmű felavatásán és a nagygyűlésen. A magyar és szovjet Himnusz elhangzása után az ünnepséget Tóth László, a községi pártbizottság titkára nyitotta meg, majd dr. Boltári Kálmán, a nagyközségi tanács elnöke mondott avatóbeszédet, amelyben szövegezte, hogy a felszabadulási emlékmű jelképe a község huszonnyolc év alatt elért nagyarányú fejlődésének, a bé-

kés építő munkának. A Lesenyi Márta szobrászművésznő alkotta szép szobor elhelyezéséről szolgáló teret Felszabadulás térnek nevezték el. Az avatóbeszéd után leleplezték az emlékművet. Az emlékmű szépségét és a derecskeiek örömeit fejezte ki a nagy és lelkes taps, amely felhangzott a téren.

Az emlékmű leleplezése után kezdődött meg a felszabadulási emlékünnepség nagygyűlése, amelyen Szűcs Gábor, a Derecskei járási Pártbizottság első titkára emlékeztetett meg a felszabadulás jelentőségéről, az eltelt huszonnyolc év alatt elért eredményekről, boldog, békés életünkről.

A Magyar Népköztársaság Nisztertanácsa Magyarországi Szabadulási Bizottságának 28. évfordulójára kalmából Arató Attilát, a Bihar megyei Könyvtár igazgatóját eredményes és érdemesebb tevékenységéért az Állami II. fokozatával tüntette ki.

Amikor a Megyei Könyvtári irodájába léptem, Arató a legfrissebben érkezett iratokat bontogatta, bár a téma átvétele után személyesen keresték fel hivatalbáratok, ismerősök, pályatársak, hogy kifejezzék jókívánságait, meghatódtak boldog gratulációkat is átmelegítő szavai nem szerénykhanem hivataludatból fakadtak.

A kitüntetésnek azért csak örülök, mert tudom, hogy csak munkatársaimnak és Bihar megyének, hanem a tárügynek is szól. Boldog és szerencsésnek érzem magam.

Aztán mesél a kitüntetéséről a Parlamentben lezajlott ünnepségről és az ünnepségre fogadásról. Valaki megkérdezték, hogy vele együtt vehette-e a kitüntetés?

— Neveket nem szívesem adok, mert természetesen sokan ilyenek. De talán legkevésbé emlékszem vissza Györgyre, Juhász Ferencre váth Terire.

Ezeket a bensőséges nem bizalmaskodásból idézem, hanem a jókívánság megismerésért. Amj egyaránt szól Aratólának és a könyvtárügynek.

— A könyvtárral, a népi leshűzések koromban a kapcsolatba Vámospercséstanító, népkönyvtáros, művelési ügyvezető voltam 50-ben. Folytattam ezt a tevékenységet a katonaságnál is. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem szakán 1952-ben a DISZ megyei bizottság közpénzügyi, egyetemsekkel foglalkozó politikai tanácsa lettem, 1956 januárjában a Debrecen városi Tanács elnöke lettem, s azóta is a városi tanács elnöke vagyok, s az oktatási és népművelési ügyvezetői egyesület — a tanács népművelési csoportját vezetem 1963. 1-ig. Ekkor lettem a Megyei igazgatója.

— Több mint tizenöt évvel ezelőtt vezetőként dolgoztam a területén. Milyen szerint végezte ezt a munkát?

— A felszabadulás, a katonaság után kulturális tevékenység magán viselte a megelőző károkat. Ebben igyekeztem segíteni a törekvéseket, az olyanokat, akik tenni akartak. A felmérés után a területet támogattam a rendkívül szűkös anyagi eszközökkel. Azokat a területeket támogattam, amelyek fontosnak tartották. Soha nem éreztem, hogy ez a vezető, aki pontosan látja a helyzetet, volt munkatársaim, akik nagyfontosnak tartották munkahelyi légkört, ahol a hivatástudat érvényesült.

A felnőtteket a könyvtár veszi át

Beszélgetés az állami díjas Arató Attilával

— Mit tart a vezetése alatt álló Megyei Könyvtár legjelentősebb eredményeinek?

— Amikor ide kerültem, a körülmények nem voltak jók, a célok nem voltak világosak. Megfelelő munkakörülményeket kellett tehát teremteni és meg kellett határozni céljainkat. A Megyei Könyvtár Debrecen és a megyéé egyaránt. Egyszerre kell a város lakosságának igényeit és a megyei könyvtárhálózat fejlődését szolgálni. Szakmai-módszertani központ vagyunk, de vállalkozunk többek között a könyvtárak berendezésének megtervezésére és foglalkozunk a könyvtárosok életkörülményeivel is. Az elmúlt években állományunk gyűjteményé vált, tartalmazza a magyar könyvkiadás válogatott teljességét. Az országban az elsők között dolgoztuk ki gyűjtőköri szabályzatunkat, amit nagy elismeréssel fogadtak a szakmában. Tudományosan igyekeztünk megfogni az igényeket. Nagyon fontosnak tartom többek között, hogy szakemberek kezébe helyezzük az állomány gyarapítását, ezért nem mechanikusan vásárolunk, hanem válogatunk. Ezek a szakemberek a tájékoztatás és ellenőrzés feladatát is ellájtják szakterületükön a megye könyvtáraiban. 1968-ban, az országban elsőnek vezettük be a szakemberek tájékoztatását. Felismertük ugyanis, hogy az új gazdaságirányítási rendszer megköveteli a tájékoztatást, a sokszor emlegetett információ-áradatban azonban nagyon nehéz eligazodni. Egyre nagyobb a jelentősége a folyóiratoknak is. Ezért a legfontosabb 50 periódika anyagát kiadványunkban ismertettük, és minden hónap 15-ig eljuttatjuk a megye tanácsi és gazdasági vezetőihez. Ezt a tájékoztatást a megyéről és Debrecenről szóló írások ismertetésével egészítjük ki, amihez újabban eseménynaptárt is adunk. Kezdeményezésünkön országos mozgalom lett, a mi kiadványunkhoz megvénként csatolják a helyi anyagot. Mindez természetesen a könyvtár tevékenységének csak igen kis hányadát jelenti.

***

Amikor a Megyei Könyvtár igazgatói irodájába léptem, Arató Attila a legfrissebben érkezett díszdíjazott bontogató, bár a kitüntetés átvétele után személyesen is sokan keresték fel hivatalában — barátok, ismerősök, pályatársak —, hogy kifejezzék jókívánságaikat. Összinté megmagasztaló boldogsága a gratulációkat is átmelegítette. Közszónói szavai nem szerénykedésből, hanem hivatástudatból fakadtak:

— A kitüntetésnek azért különösen örülök, mert tudom, hogy nemcsak munkatársaimnak és Hajdú-Bihar megyének, hanem a könyvtárügynek is szól. Boldog vagyok és szerencsésnek érzem magam.

Aztán mesél a kitüntetés átadásának a Parlamentben lezajlott ünnepségéről és az ünnepséget követő fogadásról. Valaki megkérdezte: ki volt az, akire különösen büszke, hogy vele együtt vehette át a kitüntetést?

— Neveket nem szívesen mondom, mert természetesen sokan voltak ilyenek. De talán legszívesebben emlékszem vissza Csanádi Györgyre, Juhász Ferencre és Horváth Terire.

Ezeket a bensőséges percek nem bizalmaskodásból idéztem fel, hanem a jókívánság megismétlése miatt. Amikor egyaránt szól Arató Attilának és a könyvtárügynek.

***

A könyvtárral, a népműveléssel húszéves koromban kerültem kapcsolatba Vámospércsén, ahol tanító, népkönyvtáros, majd népművelési ügyvezető voltam 1949–50-ban. Folytattam ezt a tevékenységet a katonaságnál is. Diplomát az Eötvös Loránd Tudományegyetem történelem szakán szereztem. 1952-ben a DISZ megyebizottságának középiskolai, egyetemi kérdésekkel foglalkozó politikai munkatársa lettem, 1956 januárjától pedig a Debrecen városi Tanács népművelési osztályát — s amikor 1957-ben az oktatási és népművelési osztály művelődésügyi osztályáig egyesült — a tanács népművelési csoportját vezettem 1963. február 1-ig. Ekkor lettem a Megyei Könyvtár igazgatója.

— Több mint tizenöt éve tehát, hogy vezetőként dolgozik a közművelődés területén. Milyen elvek szerint végezte ezt a munkát?

— A felszabadulás, majd 1956 után kulturális tevékenységünk magán viselte a megelőző korszakok káros hatásait. Ebben a helyzetben igyekeztem segíteni a haladó törekvéseket, az olyan embereket, akik tenni akartak. A lehetőségek felmérése után a reális célokat támogattam a rendelkezésre álló szűkös anyagi eszközökkel is. Azokat a területeket támogattam, amelyeket fontosnak tartottam. Soha nem éreztem, hogy én vagyok az a vezető, aki pontosan tudja, hogy mi a leghelyesebb. Mindig voltak munkatársaim, akik segítettek. Nagyon fontosnak tartom a jó munkahelyi légkört, ahol a tehetség és a hivatástudat érvényesül.

területeivel. Megyei viszonylatban a pártbizottság és a megyei tanács megadja ehhez a lehetőséget. Kapcsolatunk van a kulturális intézményekkel, törekvéseinket közösen alakítjuk ki. Az iskola elvégzése után a felnőtteket a könyvtár veszi át. A könyvtári rendszer alapfeladata, hogy megvalósítsa a szocialista demokráciát a művelődés területén, ami a sokoldalú olvasói igények kielégítését jelenti. Korunk feladata, hogy megvalósuljon a nyílt könyvtári hálózat, a legkisebb községeket is beleértve. Feladatunk, hogy az olvasóhoz eljussanak a klasszikus és főként a mai magyar irodalom alkotásai, másrészt, hogy a termelő, a tanuló és a szórakozni vágyó embert is ellássuk könyvvel. Hiszen a könyv használatá leginkább alkalmazható az ember szabad idejéhez, és ma is legáltalánosabb formája a tartós ismeretek megszerzésének.

Magyar Vilmos

Szocialista brigádok jutalmazása

Felszabadulásunk évfordulóján szocialista brigádokat jutalmaztak a Magyar Gőrdülőcsapágy Művek debreceni gyáregységében. Az üzem szakszervezeti bizottsága mellett működő termelési bizottság 217 szocialista brigád 1972-ben végzett munkáját értékelt. Két brigád nyerte el a „Vállalat Kiváló Brigádjá” címet, illetve kitüntetést: az „Automata” ifjúsági brigád ve-

zetője Budaházi Béla és a „Felújító Szocialista Brigád” vezetője Kiss Attila. Tizenegy brigád aranyéremmel, tizenkét brigád ezüstéremmel, harmincegy brigád bronzéremmel jutalmazva lett, míg százötven brigád szocialista oklevelet, illetve címet nyert el, öt brigád a brigádzászlót, huszonegy brigád pedig oklevelet kapott.

Szabó Gábor brigádvezető átveszi a kitüntetést Gazdag Istvánától

Jó év után, újabb lehetőségek előtt

Küldöttgyűlést tartott a Hajdúsági Területi Tsz Szövetség az elmúlt héten. A szövetkezetek küldöttjeinek — az írásos beszámolóhoz kiegészítőként — Németh István, a szövetség elnöke adott szóbeli tájékoztatást az elmúlt év gazdasági és politikai tevékenységéről.

Az elmúlt év igazi rekordot hozott: minden eddigit felülmúlt a termelőszövetkezetek termelése. A termelési érték meghaladja a 3 milliárd forintot. Az alaptevékenység — az ösztönzési eredményekből — mintegy 30 százalékkal, az ügyvezetett alaptevékenységen kívüli munka pedig 10 százalékkal növekedett az elmúlt gazdasági évben. A mezőgazdasági termelésen belül a növénytermesztési ágazat fejlődött gyorsabban. A termelőszövetkezetek főbb gazdasági eredményei elérik, illetve meghaladják a tervben szereplő értékeket, ami — örvendetes módon — nem csupán erre a szövetségre jellemző, hanem megyénk egész területére, illetve — ahogy a TOT és a MEM megállapította — az országos helyzet is ilyen. Ezért elismerés és köszönet jár a munkában részt vevő valamennyi dolgozónak. A tagok, vezetők jó munkájával mellett az elért eredményekben nagy szerepet kaptak a gazdasági ösztönzők, amelyek szintén előbbre vitték a tervek teljesítését. A termelőszövetkezetek vezetőinél még jelentősebb szerepet kapott a közzgazdasági szemlélet, a népgazdasági igények érzékelése, másrészt fokozódott a vállalatirú gazdálkodás követelményeinek előtérbe kerülése. Ezek hatására a termelőszövetkezetek gyorsabb alkalmazkodásra voltak képesek. A jelenlegi irányítási módszerek alkalmasak a jó eredmények biztosítására, azonban finomításukkal ezek az eredmények még tovább fokozhatók.

Zárt rendszerű termelés

A Hajdúsági Tsz-szövetséghez sok jó országosan is ismert vezető szövetkezet tartozik. E szövetkezetekben különösen szembetűnő a legkorszerűbb eljárások alkalmazására való törekvés. A jó eredmények feltétlenül ezzel függenek össze. A következő időszakban pedig ez még tovább fokozódik, hiszen új módszereket alkalmaznak a néhány szövetkezetben az ügyvezetett zárt rendszerű termelés. E termelési módszert a kukoricaterület 62 százalékán, a cukorrépa-terület 76 százalékán fogják alkalmazni már az egészen közeli jövőben.

Ezzel a módszerrel kapcsolatban Németh István a közgyűlésen is felhívta néhány nagyon fontos szempontokra a figyelmet. Elsősorban — hangsúlyozta — tudomásul kell vennünk, hogy ezek a termelési eljárások ma még eléggé drágák, tehát minden szövetkezetben nem alkalmazhatók. Egy gépsor például a kukoricatermesztés esetében mintegy 5 millió forintba kerül. Eppen azért, mert nagy értékekről, alapos változásokról van szó a zárt rendszerű termelés bevezetése esetén, ropant nagy szervezethez igényel ennek megvalósítása a termelés során. Enélkül nem hozza azt az eredményt, amelyet — joggal — elvárunk tőle. Minden részletet — a legkisebbnek tűnőt is — alaposan ki kell dolgozni, mérlegelni az összefüggéseket is, s csak azután szabad az alkalmazását megkezdeni. S akkor is csak fokozatosan és természetesen csak a legbiztosabb helyen vezethetjük be. A fokozatosság itt is lényeges szempont. S ha már elkezdjük, akkor lehetőségünk van a megfigyelések gyűjtésére, s ezután a rendszer elterjesztésére szélesítésére is.

Úgy értékelte a szövetség elnöke, hogy az 1973-as esztendő jelentős változásokat eredményez a mezőgazdaságban, éppen a zárt rendszerű termelés bevezetése következtében. Az előbb elmondottak alapján ugyanis e változás nagy feladatokat, s újabb feladatokat jelent a szövetkezetek vezetőinek, amelyek jó, hozzáértő megoldása végső soron eldönti az idei esztendő, s a következő időszak eredményességének fokát is. Gondoskodniuk kell vezetőinknek a zárt rendszerű termelés és a vertikális továbbfejlesztéséről is, amiben viszont a társulások kapnak majd még nagyobb szerepet.

12 százalékkal nagyobb bevétel

Mindezek megvalósításához az elmúlt év eredményei adják az alapot. Jó évet zártak a hajdúsági szövetkezetek. Javult a termelési színvonal, a főbb terményekből és állati termékekből az ösztönzés magasabb volt az előző évinél. Így természetesen több áru kerül értéke-

sítésre. A két fő ágazat árbevétele együttesen mintegy 12 százalékkal volt magasabb, mint az 1971-es évi.

Kiemelkedő terméseredménynek számít az e területen gazdálkodó szövetkezetek átlagosan elért 36,7 mázsa hektáronkénti búzatermése. De figyelemre méltó a kukorica is, amelyből hektáronként 52 mázsa száraz termést értek el. Ez az eredmény annál is inkább örvendetes, mert így általában a szövetkezetek állatállományának takarmányigénye zavartalanul kielégíthető. Ugyancsak szép terméseket takarítottak be cukorrépából is, amelyből az elmúlt évi terméshez képest 10 százalékkal magasabb volt a termés — a népgazdasági igényeknek megfelelően növelt területen — 535 mázsa hektáronkénti termésátlagot értek el. Az is örvendetes, hogy az ehhez a szövetséghez tartozó tsz-ek — adottságaiknak megfelelően — zöldségtermesztésben is jelentős fejlődést értek el, ami népgazdasági vonatkozásokban is értékes tény. 1972-ben a zöldségtermő terület és a termés mennyisége is meghaladta az előző évi tényt. Különösen jó eredmény született a paradicsomtermesztésben, amelyből hektáronként 240 mázsa átlagtermésként takarítottak be.

Előtérben a szarvasmarhaprogram

A másik fontos ágazat, az állattenyésztés mérsékelt fejlődési ütemet mutat. A szarvasmarha, sertés és baromfi ágazatban növekedett az állomány viszont tovább csökkent a juhlétszám a tsz-ekben. Sajnos a nagyobb értéket képviselő szarvasmarha-tenyésztésben az előző évekhez viszonyítva csak kis fejlődés tapasztalható. Viszont meg kell állapítani, hogy a kormány által meghirdetett szarvasmarhaprogram iránt egészséges érdeklődés mutatkozik. Ebben a munkában a szövetségnek is fontos feladata van — az meg hozzá, hogy segítse a szövetkezeteket elhatározásaik, döntéseik meghozatalában, illetve azok megvalósításában. Ebben a kérdésben is alapos megfontolásra, mérlegelésre van szükség, már csak azért is, mert a korábbi évek meglehetősen kedvezőtlen tapasztalatokkal szolgáltak ezen a téren.

Szólt a szövetség elnöke egy fontos jelenségről, a beruházásokról. A legtöbb szövetkezet a megkezdett beruházások befejezésére fordította az erejét. Ezért hát jogosan foglalkoztathatja a szövetkezeteket az újabb beruházások gondolata. De ez szintén alapos megfontolást, mérlegelést igényel ma is, amikor az előző évhez képest kedvezőbb fejlesztési lehetőségekkel rendelkezünk a mezőgazdaságban is. Az újabb beruházások elsősorban gépesítésre, állati férőhelyek létesítésére, s mindezek mellett különösen hangsúlyval a szartó és tarló kapacitások bővítésére, számuk fokozására irányuljanak. Természetesen e beruházások megvalósítását is meg kell előznie a források számbavétele, a létesítmények gazdaságosságát mutatóinak kimunkálása, felmérése, mérlegelése.

Öt év alatt húsz esztendőnyi

Németh István a beruházásokkal kapcsolatban a kö-

vetkezőket hangsúlyozta: — A beruházási politikánkban lezárult az első öt esztendő. Ez az időszak nagyon jelentős és tanulságos szakasz volt. Elmondhatjuk, hogy ilyen öt év még nem volt a beruházások megvalósításának történetében. Ez az öt esztendő körülbelül annyi eredményt hozott, mint a korábbi húsz, s ez igazán jelentőségteljes dolog. Kedvezőbb tehát a helyzet, ugyanakkor gondot is jelent ez a tény, hiszen a beruházások megvalósítása még csak egyik lépés, a kihasználásuk, üzemeltetésük — meghozza gazdaságos üzemeltetésük — legalább olyan fontos tényező.

A Hajdúsági Területi Tsz Szövetséghez tartozó gazdaságok tehát jó év után, s nagy lehetőségek előtt állnak. Ezt tükrözte a küldöttgyűlés is. S terveik megvalósítása, a lehetőségeik jó kihasználása ismétlenül azon múlik: tagságuk, szövetkezeti vezetőik ugyanolyan jól és lelkiismeretesen dolgoznak-e tovább, mint az elmúlt évben.

A kérdésre — azt hiszem — bátran válaszolhatunk igennel. Biztosíték erre az eddig végzett munka, az eddig tanúsított magatartás, s a jelenlegi helyzet. De a szövetkezeti mozgalomban kivívott tekintélyük is kötelezi őket a további jó munkára, az eredmények még további fokozására.

Boda László

Megjelent a Fáklya áprilisi száma

Gazdag és változatos tartalommal jelent meg a Fáklya című folyóirat új száma. Különösen nagy érdeklődésre tarthat számot Vlagyimir Satalov úrhajós vezérőrnagynak, a Szovjetunió kétszeres hőségének cikke, amely a kozmosz meghódításának perspektíváit vizsgálja fel. A lap színes összeállításban számol be a Mari Autonóm Szovjet Szocialista Köztársaság mindennapi életéről, hazánkhoz fűződő kapcsolatairól, a mezőgazdaság helyzetéről, művészetéről. N. Zabelkin, a Szovjetunió hőse

„Akkik felszabadították Magyarországot” című cikkében azokra a hős szovjet katonákra emlékezik, akik életüket kockáztatták, áldozták népünk szabadságáért. Bizonyára sokak számára jelent izgalmas olvasmányt a Bravó Korbut! című írás, amely a XX. nyári olimpiai játékok egyik legragyóbb sporteseményét, a három aranyérmes Olga Korbut szovjet tornásznőt mutatja be. Egy másik interjú Zsara Doluhanovát, a világhírű énekesnőt szólaltatja meg budapesti látogatása alkalmából. (MTI)

Budapest tartja elnökségi ülését a Nemzetközi Orvosi Aeroszológiai Társaság

A magyarországi aeroszológiai kutatások eredményeinek elismeréseként a légzőszervi ártalmak kérdésével foglalkozó Nemzetközi Orvosi Aeroszológiai Társaság április 26-án és 27-én Budapesten tartja a soron következő elnökségi ülését. A tanácskozást ankként, filmbemutatókkal, szakmai kiállításokkal kötik egybe. A napirenden szereplő téma időszerűségét messzemenően alátámasztja, hogy a lakott területek levegőtisztaságának — az urbanizálódás következtében — egy emberöltő alatt súlyos légzőszervi ártalmak forrása lett. Ma már világszerte a levegőtisztaság egyre növekvő problémát jelentenek az egészségre ártalmas légzőszervi megbetegedések. A halálokok között például a krónikus bronchitissal együttjáró légzőszervi betegségek közvetlenül a szív- és keringési megbetegedések, valamint a rossz indulatú daganatok után következnek. A rendelkezésre álló szakirodalom sze-

rint Budapesten a levegőtisztaság zavarát a háború előttihez képest 40–50 százalékkal emelkedett. Az ipari eredetű légszennyezés — a fővároson kívül — különösen Miskolcon és Pécsen nagymértékű. A légzőszervi megbetegedések tömeges jellegű gyógyításának megszervezése és megoldása érdekében tevékenykedik a Nemzetközi Orvosi Aeroszológiai Társaság, s e célt szolgálják majd neves külföldi szakemberek előadásai is a budapesti ankként, amelyet nagy érdeklődéssel vár nemcsak az egészségügy érintett szakterülete, hanem az egész magyar orvostársadalom. A légzőszervi károsodások megelőzéséhez, az ilyen jellegű betegségek gyógyításához kíván segítséget nyújtani — több mint 10 éves intenzív kutatómunka során nyert tapasztalatai alapján — a lelkes szakemberekből álló magyar kutatócsoport is. (MTI)

PLUSZ MINUSZ EGY NAP

A HÉT FILMJEI

Bodor Ádám fiatal magyar író novellája alapján készült Fábri Zoltán és Zimre Péter forgatókönyve a Plusz minusz egy nap című filmhez. A csak 16 éven felülieknek megtekinthető alkotás a háborús pszichózis nyomait kutatja, az emberekbe ivódott előítéletekről, mániákról beszél. Arról, hogy a legnehezebb: egyéniségünket átállítani, megváltoztatni, a változó világ, változó társadalom parancsainak megfelelően. — A Fábri Zoltán rendezte film főszereplőit Anatol Constantin és Bence Ferenc román és romániai magyar színészek játsszák. — Vetítik az Apollóban délelőtt április 5-től 7-ig, délután és a Meteorban 5-től 8-ig, a Klinikai moziban 9-én és 10-én, és a Vigben délután 9-től 11-ig.

lamint a Vigben délután április 9-től 11-ig. Edgar Wallace regényéből készült A boszorkánymester című magyarul beszélő NSZK bűnügyi film, amely felvonultatja a krimik minden eszközeit: az izgalmat, szerelmet, halált megvető bátorságot. — Vetítik a Meteorban és a Vigben délután április 5-től 8-ig, az Apollóban délelőtt és délután, valamint a Vigben délután 9-től 11-ig.

ANDREJ RUBLJOV I-II

Ismét egy világsikert aratott film a mozik műsorán: Andrej Tar-kovszkij széles vásznú szovjet filmje, a kétszeres Andrej Rubljov. Nemcsak a tizennegyedik és a tizenötödik század fordulójának hatalmas rajza a mű, de a sivar körülmények között is diadalmaskodni tudó emberi alkotásvágnak is. Vagy az alkotásról lemondani tudásnak, ha kegyetlen szorításúvá válik a kor. Az ikonfestő Andrej Rubljov és társa-mestere, Feofan Grek életéről is hitelesen számol be a mű. — Bemutatják a Művész moziban április 5-től 8-ig, az Apol-

A nyugdíjasok foglalkoztatásának új lehetőségei

Az új rendelkezések szerint azok az öregségi vagy rokkantsági nyugdíjasok, illetve kivételes ellátásban részesülők, akiknek a nyugellátási összege ebben az évben nem haladja meg a havi 800 forintot, nyugdíjuk megtartása mellett korlátozás nélkül létesíthetnek munkaviszonyt. Az említett 800 forintos felső határba nem számít bele a házastársi pótlék és a lakbér-hozzájárulás összege. Mint ismeretes, tavaly azok a nyugdíjasok-vállalkozók munkát korlátozás nélkül, akiknek a nyugellátása a havi 700 forintot nem haladta meg.

Az említett változást a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság egyedi értesítéseket nem küld. Azt, hogy a nyugellátás összege a 800 forintot nem haladja meg, a nyugdíjasok írásbeli nyilatkozata alapján a munkáltatók bírálják el. Ezt a nyilatkozatot a nyugdíjas nyilvántartó lapon kell aláírnia a nyugdíjasnak.

A foglalkoztatási kedvezmény nem vonatkozik azokra a nyugdíjasokra, akik munkaviszonyon kívüli tevékenységet folytatnak.

A termelőszövetkezeti öregségi, munkaképtelenségi vagy özvegyi járadékban részesülők közül azok, akiknek a járadéka házastársi pótlék nélkül számítva 468 forintnál nem magasabb, az eddigi 3120 forint helyett munkaviszony keretében évi 6000 forintot kereshetnek járadékuk korlátozása nélkül.

A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság kéri a nyugdíjasokat és a munkáltatókat, hogy az említett szabályokat a nyugdíjasok foglalkoztatásánál és a nyugdíjas nyilvántartólapok vezetésénél vegyék figyelembe. (MTI)

Krumpli...

— Nem tudom, te hogy vagy vele — mesélte valamelyik nap egyik ismerősöm —, de én utálok a makarónit. És egy ideje a feleségem mindenhez azt főz, vagy nokedlit. Mikor szóvá tettem, rögtön átengedte nekem a bevásárlás magasztos és felelősségteljes gondját. A tizenöt tételes „feladatlap” valamennyi pontját teljesítettem, egy kivétellel, de az az egy — nem fogod elhinni — pont a krumplij volt, aminek hiányát éppen szóvá tettem. A debreceni Dózsa-áruházban egyszerűen azt mondták: — Nincs. Utánanéztünk.

A Hajdú-Bihar megyei Élelmiszer-kiskereskedelmi Vállalat 12-es boltja előtt, a Tóthfalusi téren a megszokott kép: a zöldséges standon alma, saláta, meg még ami szokott lenni.

— Sajnos, nem tudok adni — tárja szét karját Kocsis József eladó, s az ismerősnek járó bizalommal megsúgja: — Már szombaton sem volt. Egyszer kapunk egy héten, a legutóbb is három mázsa egy pillanat alatt elfogyott.

— Sajnos, nincs — mondja Bernáth Barna, a vállalat elnöke, meg sem várva a kérdés végét, csak annyit engedett mondani: — Krumpli... — A legnagyobb erőfeszítések mellett sem tudjuk az igényeket kielégíteni. Felvásárlóink most is a vidéket járják... Talán a piacon...

A piacon a termelői soron és a viszonteladók asztalán minden van, csak burgonya nincs. A Debreceni Termelőszövetkezetek Önellő Közös Vállalkozásának standja is üres: — Holnapra várok burgo-

nyát, tíz mázsát. Szombaton nyolcszázkilencvenhat kiló délre elfogyott. Most, sajnos, azt kell mondanom mindenkinek: nincs.

A MÉK bódéiban azonban van krumpli. Kimérős is, csomagolt is, aki akar, vehet — öt kilót. Többet nem, jusson másnak is.

— Még van egy zsákkal a pult alatt, ezzel megvárom a műszak végét, a ruhayári aszszonyoknak tettem el.

A Hajdú-Bihar megyei Mezőgazdasági Termékekért Értékesítő Szövetkezeti Közös Vállalat (MÉK) igazgatója, Rohács József jól ismeri a problémát:

— Az az igazság, hogy senki nem tárolt eleget és most mindenki fölünk akar burgonyát vásárolni. A mi boltjainkban, elárultóhelyeinken mindig lehet kapni, még tartalékunk is van, mintegy száz vagon. Adni azonban csak azoknak tudunk, akikkel szerződéses kapcsolatban állunk. Az állami kiskereskedelmi vállalat ötven vagonos szerződését már régen teljesítettük, de azért igyekszünk a boltokat ellátni krumplival.

Most van a vetési szezon is, felvásárolnak minden szemet. A lakosság érdekében néhány nap múlva a piacon csak csomagolt burgonyát fogunk árusítani, mert az a tapasztalat, hogy a viszonteladók felvásárolják a kimerős burgonyát és felverik az árát. Ami készletünk van, azzal takarékoskodni kell — nem számítunk arra, hogy a termelő gazdaságok és más vállalatok nem tartalékolják —, hogy igaz legyen, amit összeszámoltunk a készleteinkre: elég lesz újig.

U. P.

Hrunov: Űrhajósaink készülnek

Bokor Pál, az MTI moszkvai tudósítója jelenti:

Űrhajósaink újabb űrrepülések előkészületeivel vannak elfoglalva — jelentette ki Jevgenij Hrunov szovjet űrhajós pilóta szerdán, néhány órával a földközi pályán mozgó Szaljut-2 szovjet automatikus űrállomás felbocsátása után a Moszkva környéki Csillagvárosban, a szovjet űrhajósok egységének kiképzőközpontjában és lakóhelyén. Jevgenij Hrunov, aki 1969-ben a Szozjuz-5 űrhajó legénységének tagjaként járt a világűrben, baráti beszélgetést folytatott Apró Antal, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjával és a felszabadulási évfordulónk szovjetunióbeli ünnepségei alkalmával Moszkvába érkezett MSZBT-delegációval.

Hrunov ezredes emlékeztetett arra, hogy az első szovjet űrlaboratóriumot 1971-ben bocsátották földközeli pályára, s akkor két szovjet űrhajóst is felbocsátottak, amelyek legénysége kipróbálta az űrállomással való összekapcsolás műveletét, illetve a Szozjuz-11 esetében az űrlaboratóriumban való kísérletezés lehetőségeit. A Szozjuz-11 legénysége — Dobrovolszkij, Volkov és Pacajev — azonban egy igen értékes és huzamos munkaprogram sikeres elvégzését követően a visszafelé vezető úton baleset következtében életét vesztette.

A Szaljut-2 felbocsátását megelőző időszakban — mondotta Hrunov — a szovjet tudósok és konstruktőrök igen jelentős kutatómunkát végeztek és sokat „csiszoltak” az űrállomás és az űrhajók felszerelésén annak érdekében, hogy az emberi űrrepülésekkel kapcsolatos kockázatot a minimumra csökkentésük. Mindazonáltal Hrunov megjegyezte, hogy e kockázat teljes kizárásáról nem lehet szó. Ebből a szempontból az amerikai Apollo-13 útja „mindent a helyére tett”. Ennek az űrhajónak az utasai két napon át élet-halál között lebegve vívták küzdelmüket az előre ki nem számítható veszélyekkel, egyszer s mindenkorra véget vetve azoknak a már-már eluralkodott nézeteknek, amelyek az űrhajózást kezdték földközeli sétarepülésként felfogni.

Kérdésekre válaszolva a szovjet űrhajós pilóta nagy elismeréssel nyilatkozott az amerikai Apollo-programról. Kijelentette, hogy ez a program megítélése szerint tudományos szempontból indokolt volt, különösen, ha a távolabbi perspektívákat vesszük figyelembe. Az amerikai asztronauták holdrepülései elengedhetetlenek voltak a jövőbeni bolygóközi űrrepülések — a Mars és a Vénusz megközelítése — szempontjából.

Ugyanakkor az Egyesült Államok most szintén orbitális űrállomás szerkesztésével foglalkozik, mert a gyakorlati hasznossági szempontok jelenleg a földközeli űrrepüléseket igazolják: itt térülnek meg leggyorsabban a költségek, s ezekből a kísérletekből nyer a legtöbbet a földi tudomány és a gazdaság. Mindazonáltal Hrunov ismételt hangsúlyozta, hogy az amerikai holdkutatói program hallatlan költségessége ellenére is indokolt volt, s az egyetemes emberi tudomány sikerének is tekintendő.

A Szovjetunió és az Egyesült Államok között ma egyetlen olyan ország sincs a világon, amely anyagiilag és technikailag képes lenne ember vezette űrhajó felbocsátására — állapította meg Hrunov egy újabb kérdésre adott válaszában. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy földi irányítású űrszerkezetek felbocsátására ma már a világ több iparilag fejlett országát képesnek tartja. Ami a két legfejlettebb űrkutató országot illeti, a mi nemzedékeink életében ezek is legfeljebb a naprendszer meghódítására gondolhatnak. Ami a mi naprendszerünket is magába foglaló galaktikát illeti, az ilyen elképzelések nem reálisak, mert a csillagok eléréséhez az emberi élet időtartama nem elegendő. A naprendszer meghódításához is számos problémát kell még megoldani. Az eddigi kísérletek során például megállapították, hogy az űrrepülések kedvezőtlen hatást gyakorolnak az emberi szervezetre. Gondot okoz az űrhajósok védelem nélküli űrrepülése is. Hrunov szerint a tubusokból fogyasztott kávé émeletlenül édes, a borsos túl zsíros és fűszeres, aminek az az oka, hogy mindenekelőtt a megfelelő kalória-

értéket kell biztosítani az űrhajó utasai számára. Hosszabb űrrepüléseik terveihez a vizellátás megoldatlanságával is számolni kell. A jelenlegi elképzelések szerint a már felhasznált víz tisztítás után újból felhasználása jelenti az egyetlen megoldást.

A szovjet űrhajószerecses a több mint kétórás beszélgetés során a Szaljut-2 űrállomás felbocsátását egyszer sem hozta összefüggésbe az ismert szovjet-amerikai űrkutatási együttműködési tervekkel. Ez utóbbiakról viszont elmondotta, hogy a két ország közös űrrepülésre készülő űrhajóit között „kitűnő munkakapcsolat alakult ki”. Hrunov közölte, hogy Satalov, a szovjet űrhajósok egységének parancsnoka és Jeliszejev űrhajós kedden visszatért az Egyesült Államokból, ahol az 1975 nyarára tervezett Szozjuz-Apollo program előkészítésével foglalkoztak.

A felkészülési munka során még sok előre nem látható bonyodalom merülhet fel. A közös kísérletre kijelölt űrhajósok például intenzíven tanulják egymás nyelvét, de még mindig nem döntötték el, hogy a szovjet-amerikai űrrandevű alkalmával az angol vagy az orosz legyen-e a „hivatalos nyelv”. A legvalószínűbb, hogy a résztvevők nyelvi felkészültségének megfelelően kialakuló spontán megoldást választják. Általában azonban a szovjet fél számít arra, hogy a közös kísérlet az eredetileg tervezett időpontban sikerül végrehajtani.

A beszélgetés végén Jevgenij Hrunov űrhajós az összes szovjet űrpilóta nevében üdvözölte Apró Antalt, a magyar delegáció tagját, és rajtuk keresztül az egész magyar népet a felszabadulás 28. évfordulója alkalmából. Emlékeztetett arra, hogy noha ő maga még nem volt hazánkban, a szovjet űrhajósok közül többen jártak Magyarországon. A csillagvárosi szökös közé tartozik, hogy ilyen alkalmakkor a hazaérkező űrhajósok számol társainak élményeiről. „Azok, akik közülünk Magyarországon jártak — mondotta Hrunov —, mindannyian a legmelegebb hangon beszéltek utazásukról, a vendégszerető magyar népről.” (MTI)

DIÁKOK

„Ma világ

A Tóth Árpád

Már lezajlottak az idei ki diáknapi városi selejtdől, hogy a versmondók színpadok közül kik jutnak országos döntőre, majd képviselik majd Debrecen turális versenyekén.

Láttam a készülődést, a kát, amit végeztek. Beszélt Tóth Árpád Gimnázium színpadának tagjaival. Önévgyűjtésükön, majd taton is. Ezért talán elfogadható, ha róluk is lehet beszélni, ha róluk rúkról írok. Majdnem „pi” írtam, bár az sem lett volna. Igazi produkciót láthatunk hattan.

Tavaly a színpadnak volt sora, melyen Brecht-verseket vezetjük. Magi István észrevette, hogy ezek a versek loán drammatizáltak, színpadon. Így jött létre az az írás, melynek címe: „Ma r ták világuk nekem...”

Mit is láthatunk, hallhat? Értelmesen, logikusan, de részleteket; dalokat, rímeket. György Tibor, isk gyedikes tanulója szerette tosan megtervezett, okosan kialakított mozgás közös munkát — egymást rati közösséget.

Mikor Sanyó Ottóval talán legfontosabb szereplészelgettem, újra ez utóbb

Debrecen

Szombat délután hártettő a Nagyalomson. érkezők, vonatok indultak, te hullámzik a tömeg, oly kavargás, hatalmas a Nagyon sok siető diákot. Igyekeznek gyorsan „átve” vágyákon, folszállni a ba, hogy maradjon idejük seiket, barátaikat is m. Egész kocsik telnek m utasokkal.

En is rohanok, hogy fűzesabonyit. Gyorsan sip, zöldet mutat a jelző dulunk Mire a Kisállomás a peron közepéig furakod mozgolódás támad. Itt is felszáll. A tömeg besodol fülkébe, ahol ismerős a tok. Iskolatársaim, is mind középiskolások. Nyelnek az utasokra, vala koznak.

Be akarok kapcsolódni dezem miről van szó.

— Arról beszélgetünk, tölthetjük ilvenkor otthon mikor hazautazunk. Mit t nálni szombaton esete és

— A mozin kívül sz más értelmes szórakoz mondja egy balmazújvá

Általános helyeslés fog pán az a kifogás, hogy t árak nem használhatók. geken, mert nyilvánvaló nap zárva vannak.

— Nálunk is sok tan könyvtárba járn. Még délután is a hatórai z nek-mennek. Néhányan g. Az olvasás mellett t ási lehetőség is van. és társasjátékkal is ját könyvtári tagok. Vasárn a mozi az egyetlen szór hetőség. A presszó, vend 14–18 éveseknek megfe közöhely — teszem hoz

— Diáklklubot kellene vagy szórakoztató sporto seget biztosítani. Elég len pingpongasztal, esetle játék Nyáron pedig egy labda vagy teniszpálya i — mondja egy új bekap

Elhagytuk Újvárost, így a mi csoportunk na leszállt. Még néhány pe a vita, majd más témá. Gyorsan eltelt a félóra. a perona. Hirtelen fel egyeki víztorony piros l

DIÁKOK fóruma

„Ma megmutatták világuk nekem...”

A Tóth Árpád Gimnázium Brecht-műsoráról

Már lezajlottak az ideai sárospataki diáknepok városi selejtezői. Elődöntött, hogy a versmondók, irodalmi színpadok közül kik juthatnak el az országos döntőre, májusban kik képviselik majd Debrecen a kulturális versenyeken.

Láttam a készülődést, azt a munkát, amit végeztek. Beszélgettem a Tóth Árpád Gimnázium irodalmi színpadának tagjaival. Ott voltam néhány próbájukon, majd a bemutatóra is. Ezért talán elfogultsággal is lehet vádolni, ha róluk, a műsorukról írok. Majdnem „produktív” írtam bár az sem lett volna túlzás. Igazi produkciót láthattunk, hallhattunk.

Tavaly a színpadnak volt egy műsora, melyen Brecht-verseket mondtak. Vezetőjük, Magi István tanár észrevette, hogy ezek a versek kiválóan dramatizálhatók, színpadra vihetők. Így jött létre az összeállítás, melynek címe: „Ma megmutatták világuk nekem...”

Mit is láthatunk, hallhatunk tehát? Értelmesen, logikusan elmondott részleteket; dalokat, melyeknek zenéjét Bokor Tibor, iskolánk negyedikes tanulója szerezte. Egy pontosan megtervezett koreográfiát, okosan kialakított mozgást. S lelkes, közös munkát — egymást segítő, baráti közönséget.

Mikor Sanyó Ottóval, a műsor talán legfontosabb szereplőjével beszélgettem, újra ez utóbbi gondolat

jutott az eszembe. Kérdéseimre (Nem jelent-e számodra sok munkát a felkészülés, nem megerőltető-e, hiszen egyéni versmondással is indulsz?) ugyanis így válaszolt:

— Nem is éreztem olyat, hogy én most főszereplő vagyok. A többiekkel együtt dolgozni nem nehéz; a baráti közösségben végzett munka nem megerőltető, hanem olyan játék, amit komolyan veszünk. Célnk az, hogy egységes, együttes játékot adjunk.

S aki látta az előadást, elmondhatja, hogy sikerült tervüket valóra váltaniuk. Olyan teljesítményt nyújtottak, amelyre érdemes volt odafigyelni. Olyan lelkesen, egyszerűen (ám nagyszerűen) tudták visszaadni Brecht mondanivalóját:

„Ti, akik fel fogtok bukkanni az árból, amelybe elsüllyedtünk, Ha gyengéinkről beszéltek Gondoljatok a sötét korszakra is, amelyből megmenekültetek.”

Igaznak, közelállónak éreztük a nagy német drámaíró és költő gondolatát, mellyel egy régi korból — de hozzánk szólt. A fasizmus ellen emelte fel szavát. Am alkotásai ma is modernnek. Figyelmeztetés meg kell hallgatnunk — és a Tóth Árpád Gimnázium tanulóinak előadásában ez nagyszerű élményt is jelent.

Sámuel Zsuzsa

Debrecenről — Egyekig

Szombat délután háromnegyed kettő a Nagytúrózson. Vonatok érkeznek, vonatok indulnak. Szinte hullámzik a tömeg, olyan nagy a kavargás, hatalmas a tumultus. Nagyon sok siető diákot láthatunk. Igyekeznek gyorsan „átvergődni” a vágányokon, fölszállni a vonatjukba, hogy maradjon idejük ismerőseiket, barátait is megkeresni. Egész kocsi telnek meg diákutasokkal.

En is rohanok, hogy elérjem a fűzesabonyit. Gyorsan szipol a kalauz, zöldet mutat a jelzőlámpa, indulunk. Mire a Kisállomásig érünk, a peron közepéig furakodom. Újabb mozgólépcső támad. Itt is rengeteg a felszálló. A tömeg besodor a kocsi-fülkébe, ahol ismerős arcokat látok. Iskolatársaim, ismerőseim, mind középkorúak. Nem is figyelnek az utasokra, valamin vitatkoznak.

Be akarok kapcsolódni, megkérdezem miről van szó.

— Arról beszélgetünk, hogyan tölthetjük ilvenkor otthon az időt, mikor hazautazunk. Mit tudunk csinálni szombaton este és vasárnap.

— A mozin kívül szinte nincs más értelmes szórakozóhely — mondja egy balmazújvárosi fiú.

Általános helyeslés fogadja, csupán az a kifogás, hogy a könyvtárak nem használhatók ki a hétvégeken, mert nyilvánvalóan vasárnap zárva vannak.

Nálunk is sok tanuló szeret könyvtárba járni. Még szombat délután is a határai zárásig jönnek-mennek. Néhányan törzsvendégek. Az olvasás mellett zenehallgatási lehetőség is van. Sőt sakkal és társasjátékkal is játszhatnak a könyvtári tagok. Vasárnap viszont a mozi az egyetlen szórakozási lehetőség. A presszó, vendéglő nem 14–18 éveseknek megfelelő szórakozóhely — teszem hozzá.

— Diákklubot kellene létesíteni, vagy szórakoztató sportolási lehetőséget biztosítani. Elég lenne néhány pingpongszál, esetleg másféle játék. Nyáron pedig egy- két tollaslabda vagy teniszpálya is jól jönne — mondja egy új bekapcsolódó.

Elhagytuk Újvárost, az utasok, így a mi csoportunk nagy része is leszállt. Még néhány percig folyik a vita, majd más témára térünk. Gyorsan eltelik a félóra. Kimegyek a peronra. Hirtelen feltűnnek az egyéni víztorony piros lámpái. Tu-

dom, hogy mellette ott van az új mozi, a most épített ABC-áruház. Újra eszembe jut a vita, elgondolkozom. Talán majd ezután megvalósul az, amiről beszélgettünk. Tovább tűnődnek, de nyílik az ajtó, s egy hang fölébreszt.

— Gyere, rögtön le kell szállnunk, Egyek következnek.

Szegedi Gyula

MA ESTE 7 ÓRAKOR:

Muszáj szokványos kérdéssel kezdeni a beszélgetést:

— Izzul a vizsga előtt?

S Nagy András László — ahogy a plakátokon a neve mellett áll: f. h., azaz főiskolai hallgató, aki a Csokonai Színházban vizsgarendezése, „diplomamunkája” előtt áll, elhárítja magától a vizsga izgalmát:

— Elsősorban a színház vizsgázik, amikor a Magyar Írók Szövetsége elnökének jelentős drámáját segíti színpadra. Maga az író is fokozott figyelmet irányít rá, és a debreceni előadások feltételezhetően közel harmincezer nézőjére. És csak harmadsorban lehet fontos az, hogy a bemutató nekem is vizsgám:

És ha már a vizsgáknál tartunk: Darvas Józsefnek, a szerzőnek is vizsga ez a ma esti debreceni bemutató, hiszen a közel tíz évvel ezelőtt írt darabhoz képest az „új” Részeg eső szinte teljesen megváltozott. Új jeleneteket épített be a drámába a szerző, mint Daisy grófnőt vagy az 1956-os lincselési jelenetet, s egyáltalán: az egész darabot lineárisra, egyenesvonalúvá, időrendben előrehaladóvá tette. Sokkalta feszesebb lett így a szerkezet és sokkalta drámaibb az egész mű. A nyelv is drámaivá fordított.

— Egy ponton vagyok nagyon-nagyon furcsa helyzetben — tér át most már a beszélgetés az előadásra —: a darab jelenideje 1962, s az elmúlt tizenhét-tizennyolc évről rendeztem egy darabot, olyan színészekkel, akik átélték ezt a tizenhét évet, akiknek élmény az, ami nekem, fiatal embernek inkább már csak elmélet. Az élmény helyett kellett így produkálnom valamit. Megpróbáltam friss szemmel nézni történelmünket, s a drá-

mát kimondottan történelmi darabnak fogni fel.

Nagy András László a Részeg eső, a regény megjelenése idején mindössze tizenhat éves volt. Rengeteg mindenről ebből a műből értesült. Tizenegynéhány évvel ezelőtt a Részeg esőben a legmegdöbbentőbb számúra az információs anyag volt. Ma már az egész anyag izgalma sokkal inkább morális-etikai jellegű.

— Ez az igazán nagy feladat — mondja a „rendezőjelölt”, aki egyébként nem ismeretlen a debreceni közönség előtt, hiszen már eddig két darabot is rendezett —, hogy emberi magatartások vizsgálatát, emberi magatartások szembeállítását kell elvégezni a színen, s nem egy darabot rendezni a feladat követő esztendőkről. Azt vizsgálni, hogy a különböző viselkedések hogyan torkoltak tragédiába. 1928-as, 29-es iskolai tankönyveket néztem át: tele vannak irredentizmussal, butasággal. Az akkor felnövekvő generációba ezt sulykolták, taposták bele. Ezért az én elképzelésem szerint 1944 következmény, s nem csira. Nem „utolsó csatlós” volt az ország, hanem „első”. — Csak az vállalhatja a felelősséget, aki továbbél — ez is nagy intése a műnek. Nem véletlen, hogy az egyik legjellemzőbb darabnak az a címe, hogy „Holnap folytatjuk”: csak azoknak lehet igazuk, akik folytatják, akik folytatni tudják a harcot, az életet.

A rendezőnek azért is volt nehéz a feladata, mert az egész darab szerkezete filmes szerkezet, s hogy az előadás folyamatosan pergő valam legyen, ehhez egy olyan díszlet kellett találni, amely teret enged a pergésnek. S a díszlet — a vendég Székely László Jászai-díjas művész munkája — azt az elgondolást követi, hogy az egész da-

Darvas József: Részeg eső

rab nem más, mint a főhős Szólláth Béla gondolatainak megjelenítése, azaz hogy a darab Szólláth Béla fejében játszódik.

De nehéz volt Nagy András László feladata amiatt is, hogy ezt az eredendően gondolati, intellektuális drámát a látvány síkjára kellett átvinnie. És nehéz feladat amiatt is, mert az ifjú rendező életében összesen nem dolgozott még ennyi színésszel, mint amennyi a Részeg esőben egy jelenetben van.

Hogy sikerült a rendezőnek megoldania feladatát? Ma este véleményem szerint alkothat róla a közönség. Mint ahogy véleményem szerint alkotott a próbák időszakában maga a szerző, Darvas József is ittjártakor.

— Soha szerző nyolc nappal a bemutató előtt rosszabbat nem mondjon — foglalja össze az író véleményét Nagy András László.

A Részeg eső felvonultatja a Csokonai Színház szinte valamennyi színészét. A közönség a következőket láthatja majd színpadon: Sárosy Rezső Jászai-díjas, Kóti Árpád, Sárközy Zoltán, Tikos Sári, Földessy Margit, Fonyó István, Gerbár Tibor Jászai-díjas, Sarlai Imre, Zsolnai Júlia, Várday Zoltán, Trokán Péter, ifj. Halasi Imre, Szabó Ibolya, Pagonyi Nándor, Kárpáti Tibor, Novák István érdemes művész, Szász Károly, Sárady Zoltán, Kiss László, Hunyadkúty István, Unger Palma, Körössy Ani, Márton Irén, Újvárosy Kati, Matkó Sándor, Kemecsi Ferenc, Seres József. A darab zenéjét Simon Zoltán m. v. állította össze, maszkmester Zakar István.

M. B.

fesszor dalával a rendezvény egyik legnagyobb sikerét aratta, teljesen megérdemelten. Várday Zoltán is sokoldalúságát bizonyította, bár az „Old Man River” nem az ő hangjára íródott. Zsados Andrea is bátran vállalt zenei kalandokat, muzikálitása nem hagyta cserben még az operától legtávolabb eső műfajokban sem. Számomra a Schumann-dalok tolmácsolása jelentette a legnagyobb élményt.

A két este talán legnagyobb teljesítménye Zsolnai Hédi nevéhez fűződik. Nincs hely arra, hogy részletesen elemezzem programját, stílusát, csupán a leírás igényével említem, hogy hangja, drámai előadasmódja, máskor finom lírája, pikáns humora, egyszerűen a kifejezés megannyi hangneme, előadóművészetének kiforrottsága magával ragadta a hallgatóságot. Akárcsak Békés Itala, aki viszont inkább a kupléstílust kedveli, s ebben a zenei teljesítménnyel teljesen egyenrangú a játék. Ez teszi nagyon közvetlenné, minden esetben, amit csinál. Horváth Tivadar ugyancsak mestere a szonzonak, izlés dolga, hogy kinek mi tetszett legjobban tőle. Nekem az „Etikett”. Kiss Kati előadasmódját még erősen befolyásolja a táncdalstílus, nem véletlen, hogy táncdallal aratott sikert. Almási Éva és Ernyei Béla musicalrészletet adott elő, beaténekeseket felülmúló színvonalon. Harsányi Gábor viszont igazi szanzon énekel, mégpedig nagyon tehetségesen.

Meglepetésként hatott, hogy Menáros László a hirdett programtól eltérően nem vállalkozott éneklésre. Helyette verseket és egy prózarészletet mutatott be, amivel persze a

közönség nem jár rosszabbul. Korcsmáros Péter szereplése nem is meglepetés, hiszen tudjuk, hogy a fiatal operaénekes tudatosan készül a „kis műfajok” birtokbavételére. Bánsági Ildikó többet adott, mint kulturált előadást, neki — ehhez a műfajhoz kitűnő érzéke van. Gyurkovics Zsuzsa szép programot hozott, különösen a Johny volt nagyon kiértékelt, magas színvonalú teljesítmény.

Váradi Hédi egyéni felfogású szanzontolmácsolása forró fogadtatásban részesült. Harsányi Frigyes kitűnően érzi több zenés műfaj lényegét is. Földessy Margit cigánysíratókkal aratott megérdemelt sikert. Suka Sándor óriási tetszést váltott ki a „Ha én gazdag lennék” című musicallettel. A szerep, a dal oly pompásan rimel egyéniséggel, mintha egyenesen neki írták volna. Lóte Attila a közvetlen, a kontaktus teremtő előadó stílust képviselte. A Jose Arsamendia folklóregyüttes kuriozitásával hatott.

Nehéz lenne, talán felesleges dolog is a két este színvonal tekintetében rangsorolni, végeredményben egyéni ízléstől függ, hogy kinek melyik tetszett jobban. Egy biztos, mindkettő jól rendezett, pergő, üresjárat nélküli előadás volt, mely Buzáné Fábri Éva rendező munkáját dicséri. A két este sikeréhez lényegesen hozzájárul Turán László és zenekara, akik a sokféle zenéstílust egyformán értik. Említett érdemem, hogy Zsolnai Hédi összekötő szövege röviden is sok hasznos információt adott a műsor, az egyes számok megértéséhez.

Bakó Endre

Sanzon estek

DEBRECENBEN

A „Debreceni Sanzonesték” a tervek szerint újabb színfoltja, két-évenként sorra kerülő reprezentatív rendezvénye lesz a város kulturális életének. Úgy hiszem, kitűnő ötlet megvalósulásának bölcsőjénél vizitáltak azok a százak, akik két estén át zsúfolásig megtöltötték a Csokonai Színház nézőterét, s tapasztalták, hogy az „újszülött” életképes. Bárcsak így lenne! És nemcsak a város művészeti életének gazdaságodása miatt, a műfajért is lenne szavam. A szanzont, a nagyvárosi életérzés és sajtóságos termékért, amely a népdalhoz hasonlóan az emberi élet megannyi eseményét, hangulatát képes kifejezni a zenére bízott szöveg segítségével. A szanzon, az igazán jó szanzon költői igényű. Leginkább ez különbözteti meg a nagyvárosi kultúra egy másik sajtóságos képződményétől, a táncdaltól, amely viszont a biztos hatás érdekében a maga jól bevált sablonjaival mindig a könnyebb megoldást választja.

A debreceni szanzonesték műsora műfajilag persze nem volt egységes.

Ezt nem feltétlenül hibaként róvóm fel, inkább tényként említem. Most hallottunk kuplét, táncdalt, klasszikus dalt, népdalt, musicalbetétet, operettrészletet, sőt még szavalatokat is a szanzonok társaságában. A kissé eklektikus műsorszerkesztés talán abból a szempontból még haszonnal is járt, hogy érzékeltette az egyes műfajok különbözőségét, másrészt kölcsönhatását. A következő estek azonban a műfaj tisztább, egyértelműbb érvényesítését követelik meg. Remélhetőleg az az esztendő, amelyet a rendezvény egyik patronusa, Neményi Lili ajánlott fel annak az énekesnek, aki a legszínvonalasabban énekel majd mai költőink megzenésített verseit, s a debreceni szanzonestek ihlető hatására gazdagabbá teszi a szanzonválasztékot minden tekintetben.

A két estén át tartó program — mely sorrendben magyar, német és osztrák, francia, világirodalmi szanzonok és nemzetközi dalok műsorára tagolódt —, első szereplője Simor Ottó volt. Simor három műfajt is képviselt, Higgins pro-

Nemzetközi sportversenyek a felszabadulás évfordulóján

Hazánk felszabadulásának évfordulójára, április 4-én több sportágban rendeztek nemzetközi mérkőzéseket Debrecenben. Birkózásban, kézilabdában és labdarúgásban román sportolók voltak a debreceni csapatok vendégei, ellenfelei. A salakpálya motorkerékpár-versenyt az orkányszerű szél és eső miatt nem tudták lebonyolítani.

LABDARÚGÁS: DVSC-FC BIHOR 3:3 (0:0)

A DVSC sporttelepén 200 érdeklődő jelent meg a mérkőzésen, amelyet Papp bíráskodásával bonyolítottak le. A DVSC Szabó II. (Kun) — Kuchta, Vachter, Lipók, Sóvágó, Nagykaposi (Tóth), Nagy, Várhelyi (Németi), Kósa, Erzse, Márkus összehangoltan szerepelt.

Az első félidőben változatos volt a játék — gól nem esett. Szünet után, az 58. percben Márkus 35 méterről a kapufát találta el, egy perc

múlva Németi közelről lött a hálóba. 1—0. A 87. percben Agud kiegyenlített. 1—1. A 82. percben Kósa hátrafejelet Németihez, aki újból a kapuba talált. 2—1. Két perc múlva Németi szelezt és 17 méterről a jobb kapufa belső lapjára lötte a labdát, amely attól a hálóba pattant. 3—1. Mesterhármast! A befejezés előtti percben a román Skio-pu egymás után két gólt ért el, és megszerezte a 3—3 arányú végeredményt.

BIRKÓZÁS: DVSC-CRISUL 8:2

A DVSC sportcsarnokának két emeleti erkélyén 200 érdeklődő figyelte a DVSC és a nagyváradi Crisul birkózőinak kötéltfogású küzdelmét. Az első két mérkőzésen a nagyváradi Gyöngyösi és a DVSC-ből Rádj másodikpercek alatt tusolta ellenfelét. Vég-

KÉZILABDA: A D. DÓZSA NYERTE A TORNÁT

A Dózsa kistadionjában a keddi két mérkőzés után változás történt a szerdai mérkőzéseken. Az előzetes kiírástól eltérően — a román csapat kérésére — nem a győztesek és a vesztesek kerültek össze, hanem a D. Dózsa mérkőzött — az MGM Vasas helyett — a nagyváradi Constructorral.

Szerdai eredmények.
D. Dózsa—Constructorul 31:10. Góldobók: Kordás 7, Hamza II. 5, Süvöltős 4, Lu-

eredményben a DVSC főlényesen nyert 8:2 arányban. A debreceniek közül Rádj, Fodor M., Deák és Rozsos kétvállas, Lázár, Fodor I., P. Nagy, Suba és Kovács J. pontozásos győzelmet arattak. A Crisulból Gyöngyösi kétvállal nyert Incedi, Kiss pedig pontozással Suba ellen.

MGM Vasas—Nyiregyházi Spartacus Petőfi 16:10. Gólszerzők: Balló 4, Juhász 4, Veress 4, Nádasdi S., Molnár, Hegedűs és Nádasdi L. A nemzetközi torna végeredménye: 1. D. Dózsa 4 pont (63:30), 2. MGM Vasas 4 pont (28:21), 3. Ny. Spartacus Petőfi 0 pont (30:48), 4. Constructorul 0 pont (21:43).

Lukács egyik gólja a Constructorul ellen

Németi mesterhármásából a második gól

Rádj hídja viszi és kétvállra fekteti Künpiánt

HAJDÚ-BIHARI NAPLO — A Magyar Szocialista Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei Bizottságának lapja — Főszerkesztő: Pallás Imre — Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Tóthfalusi tér 10. — Telefon: 12-140, nyomdai ügyelet 14-193 — Kiadja a Hajdú megyei Lapkiadó Vállalat Debrecen, Tóthfalusi tér 10. Postacím: 4001. Debrecen, Postafiók 72. — Telefon: 13-925 — Felelős kiadó: Biri András — Terjesztő: Magyar Posta — Előfizetési díj egy hóra 20 forint — Előfizethető a helyi postahivatalokban és kézbesítőknél — Index: 25 027 — Alföldi Nyomda Debrecen, — Felelős vezető: Benkő István

A debreceni röplabdacsapat, amely ezúttal negyedik alkalommal győzött a Medikus Kupában (Fotó: Kiss Miklós)

MEDIKUS KUPA

Háromnapos küzdelemsorozat keretében bonyolították le Debrecenben az évi Medikus Kupa versenyeket labdarúgásban, férfi, női kézi-, kosárlabda, és röplabdában. A pécsi és röplabdában nem indultak sem férfi, sem női csapatot.

Az összesített pontversenyt és egyben a kupát a fővárosi Semmelweis Orvostudományi Egyetem nyerte, amelynek csapatai négy számban győztek. A debreceni orvostudományi labdarúgásban és férfi röplabdában szerezték meg az első helyet.

Eredmények.
Női labda.
Nők: 1. Budapest, 2. Pécs, 3. Szeged, 4. Debrecen. — **Férfi labda:** 1. Budapest, 2. Szeged, 3. Pécs, 4. Debrecen.

Kosárlabda.
Nők: 1. Budapest, 2. Szeged, 3. Pécs, 4. Debrecen. — **Férfi labda:** 1. Szeged, 2. Budapest, 3. Pécs, 4. Debrecen.

Röplabda.
Nők: 1. Budapest, 2. Szeged, 3. Debrecen. — **Férfi labda:** 1. Debrecen (Birtók J., Birtók M., Beregvári, Veres, Tomai, Lukács, Turi, Stempel, Szabó), 2. Budapest, 3. Szeged.

Labdarúgás: 1. Debrecen (Varga, Csima, Csapó, Luterán, Szulovszky, Benca, Kiss S. Puskás, Bazsó, Tulák, Szabó, Tóth, Somogyi, Petróczy, Barna, Fülöp), 2. Szeged, 3. Pécs, 4. Budapest.

A pontversenyben: 1. Budapest 27, 2. Szeged 21, 3. Debrecen 16, 4. Pécs 11 ponttal.

Árvai Sándor

Kikapott Kabán a Kinizsi

A megyei I. osztályú labdarúgó-bajnokságban fordult bonyolították le szerdán — sok meglepéssel. A D. Kinizsi kikapott Kabánban. Polgár nyert Hajdúdorogon és újra a bajnoki táblázat élére került. Idegenben győzött Sárrétudvari (a DASE ellen), Hortobágy (a D. MEDICOR ellen). Az időjárás mindenfélét befolyásolta a játékokat.

Eredmények.
Polgár—Hajdúdorog 3-2 (3-0). Hajdúdorog, 150 néző, vezette Ladányi. Polgár: Kormos — Ládi, Gulvász, Bárdos, Császár A., Német, Lukács, Császár J., Sándor I., Sándor II., Tardi (Unyi). — Hajdúdorog: Orgonás — Perce, Orosz J., Prepuk, Zakar, Mezel, Katona (Miska), Orosz I., Debreceni, Farkas, Kompár. Sportszerű játék. A vendégek az első félidőben 11-est hibáztak. G.: Sándor I. 2, Sándor II., illetve Zakar és Mezel (11-esből). Jók: Sándor I., Gulvász, Sándor II., illetve Orosz J. és Debreceni.

Kabán—MEDICOR—D. Kinizsi 2-1 (1-0). Kabán, 150 néző, vezette Simon. Kabán: Varga — Csávás, Fazekas, Tanka I., Bojtó, Biri, Sári, Kiss (Borbély), Papp, Hodák, Kóti. — Kinizsi: Csákányi — Nagy, Seres, László, Bordás, Sipos, Bóné (Horogh), Tózsér, Bartha, Ács, Ori. A nagy lelkesedéssel játszó Kabának részlegesen a két bajnoki pontra a gyengé napot kifogó Kinizsi ellen. G.: Hodák (23. p.), Kiss (46. p.), illetve Bartha (11-esből, 74. p.). Jók: Fazekas, Tanka I., Hodák, Kiss, illetve Bordás, Ács és Ori.

Sárrétudvari—DASE 2-1 (2-0). DASE-pálya, 50 néző, vezette

Makó. Sárrétudvari: Madar L. — Mile, Galli, Kiss L., Szekrényesi, Varga I., Madar G., Kiss K., Tóth, Zagya, Varga III. — DASE: Lovas — Terdik, Balla, Konyári, Bácsi, Huszti (Nagy), Kállai, Bubenko, Riskó, Szalai, Herczku. Középes iram, sportszerű küzdelem. A 28. percben már 2-0 volt az eredmény. G.: Varga III. (20. és 28. p.), illetve Bubenko (74. p.). Jók: Madar L., Kiss L., Varga III., illetve Bácsi és Kállai.

Püspökkladány—Létavértes 3-1 (1-0). Püspökkladány, 50 néző, vezette dr. Demeter. Püspökkladány: Bujdosó (Rácz) — Mile, Darai, Makai, Bere, Oross, Kabai (Nagy), Seres, Varga, Mátó, Gyarmati. — Létavértes: Fodor — Pinczés, Tóth, Molnár L., Fehér (Kelemen), Gyarmati (Molnár II.), Papp, Várhelyi, Szilás, Tóth, Szabó. A labdarúgó 11-est hibáztak — így is biztosan nyertek. G.: Oross, Seres és Varga, illetve Várhelyi. Jók: Orán I. és Várhelyi.

Komádi—Hajdúnánás 3-0 (0-0). Komádi, 100 néző, vezette Vincze. Komádi: Vásári — Oravecz, Szabó, Pelyva, Krucsó I., Varga, Szelezsán, Papp, Beke, Krucsó II., Patal. — Hajdúnánás: Möröcz — Nyakas, Jámbor, Varga, Szimcsák S., Rigó, Kiss, Szabó, Szimcsák G., Tóth, Bagdi. Alacsony színvonalú, csapkodó játék. Széllal hátban játszó vára rugta góljait a hazai csapat. G.: Beke, Krucsó és Szelezsán. Kiténtek: Szabó, Beke, Szelezsán, illetve Jámbor és Rigó.

Hortobágy—D. MEDICOR 2-1 (2-0). Debrecen, 100 néző, vezette

Megkezdődött az ifjúsági ökölvívó vidékbajnokság

Csütörtökön megkezdődött Debrecenben az országos vidéki ifjúsági egyéni ökölvívó-bajnokság. A mérlegelésen 33 egyesület 102 ökölvívója jelent meg, majd délután elkezdődtek a selejtezők. A küzdelmeket ma délután 4 órától folytatják a csapókerti Horváth Árpád művelődési házban.

***

A budapesti Jégszínházban bonyolították le a vidéki serdülő ökölvívók első seregszemléjét, 226 résztvevővel. A

hajdú-bihariak az alábbi eredményeket érték el. 1957. évbőliek. Könyű: 1. Czákó (D. Sportiskola), 2. Nagy (Hajdúhadházi Bocskai). — Pehely: 2. Szarka (D. Sportiskola). — Kisváltó: 3. Scheibli (D. Sportiskola). — Nehéz: 2. Gargya (D. Sportiskola).

1958—59. évbőliek. Papír: 2. Szaporán (D. Sportiskola), 3. Szabó (Hajdúhadházi). — Lég: 3. Karázi (D. Sportiskola) és Pató (Hajdúhadházi). — Harmat: 1. Ábrók (Hajdúhadházi). — Pehely: 3. Varga II. (D. Sportiskola).

Sport hírek

A kézilabda Magyar Népköztársasági Kupáért. Férfiak: MGM Vasas—Kecskeméti Építők 29:9 (14:3), Szerdán, Debrecenben lezajlott mérkőzés.

A teke NB II-ért: MGM Vasas—Miskolci Bányász 5:3, Bp. Csavár—DVSC 7:1, Kecskeméti SC—MGM Vasas 6:2. — Összevont megyei: Ny. Spartacus Petőfi—Hajdúnánás 5:3, Ny. Dózsa—DEAC 8:0, D. Bocskai—Ny. Dózsa II. 7:1. — Városi: D. Volán II—DEAC II. 4:2, DVSC III—MGM Vasas II. 3:3, D. Bocskai II—D. Bocskai III. 5:1.

Az utóbbi évek leghíresebb és legeredményesebb NDK-beli tornász, Karin Janz meglepetés-szerű hirtelenséggel abbahagyta versenyzői pályafutását. A 21 éves versenyző sportorvosi szakmunkástités szeretne szerepni és így visszatérni a tornaterembe.

Hajdúszoboszlón munkahelyi sportkiadót rendeztek sakkban. A nőknél Mile Kálmán (Békeúti), a férfiaknál Orosz Károly (Szolgáltató Kisz) szerezte meg az első helyet.

MOZI

A BOSZORKÁNYSZEMER. Nyugátnémet bűnügyi film (14). VIG de. 3/4, 6, 1/9. METEOR 3, 1/6.

PLUSZ MINUSZ EGY NAP. Színes magyar film (16). APOLLO de. 1/4, 3/6, 8. APOLLO de. 1/10. METEOR 1/8.

JÖTTEM, LÁTTAM, LÖTTEM. Színes olasz—spanyol filmparódia. APOLLO de. 1/12, 1/2.

FORRO EJSZAKÁBAN. Színes, szinkronizált amerikai film. VIG de. 1/10, 1/12, 1/2.

ANDREJ RUBLJOV I—II. Szovjet film. Kétféle film, dupla helyárral. Csak a Művész moziban! MŰVESZ 3/3, 1/7.

VALCKER KIRÁLY. Színes amerikai film. KLINIKÁ 5.

MESESOROZAT: BARKÁCS JANI KALANDJAI, MESE A CSODÁORSZÁGRÓL, BATOR SZARVAS, KACSA A KÖCSÖGBEN, DIÓBÉL KIRÁLYFI, EGÉR ES AZ OROSZLAN MESEMOZI 3/4, 6.

SZÍNHÁZ

Ma 7-kor Részeg eső, Ujház! bérlet 1-2. Szombaton 7-kor Részeg eső, Thuróczy bérlet 1-2. Vasárnap 7-kor Csapda, Udvarhelyi bérlet 1-2.

ELŐADÁSOK A HUNGÁRIA KAMARASZÍNHÁZBAN:

Vasárnap fél 3-kor Hamupipóke, Rátkay bérlet 1, 7-kor Csapladi dráma, BIOGAL-bérlet 2.

TV

BUDAPEST

9.08 Műsorismertetés. 9.10—9.30 Iskolatévé. 9.30—11.30 Szűndei matiné. 15.40 Ház a sziklák alatt. Magyar film. 17.10 Hírek. 17.15 Séta az „angolkertben”. I. rész: Mit számít az intelligencia?! 17.55 Állatkert a nagyvilágban. Angol rövidfilmsorozat. IV. rész: Tucsón. 18.20 04 perc meteorológia... 18.25 Falu a Mátra alján. 18.50 Reklámműsor. 18.55 Esti mese. 19.05 Parabolka. 19.30 Tv-híradó. 20.00 Tudósítás a Láng gőzpályáról. 20.50 Ki után megy a nő? Tévéfilm. 21.40 A Tv zenei klubja. 22.30 Tv-híradó, második kiadás. 22.40 Telesport. Asztalitenisz VB. Svédország—Magyarország férfi csapatmérkőzés közvetítése Szarajevóból, felvételről.

POZSONY

9.05 A természet élete. 9.25 A koronatanú. Szindarab. 11.10 Híradó. 15.20 Hírek. 15.25 Slavia Praha—Sparta labdarúgó-mérkőzés. 17.20 Fecske. Ifjúsági mágus. 18.15 Szórakoztató zenei műsor az NDK-ból. 19.00 Híradó. 19.30 Az állatvilág ábécéje. Volt egyszer két írrok. Tévéjáték. 20.35 A talpraesett lány... Vételkedő. 21.45 Híradó. 22.05 A vér titka. Cseh film.

BUKAREST

16.30 Angol nyelvoktatás. 17.35 A volánnál. Autóvezetőknél. 18.20 A legkisebbeknek. 19.05 Irodalmi műsor. 19.50 Bolgár játékfilm. 21.30 Románest.

A NYÍREGYHÁZI RÁDIÓ MŰSORA

18.00—19.00: Észak-tiszántúli krónika — Alfons Bauer együttese játszik — Munkásszálláson — Lemez bemutató — Sport.

H. Bocskai—Sz. Vegyiművek 1-0 (0-0)

Az elmúlt fordulóból téves kiírás folytán elmaradt a Szolnoki Vegyiművek—Hajdúszoboszlói Bocskai NB III-as labdarúgó bajnoki mérkőzés, amely szerdán Szolnokon lejátszották a mérkőzésen a Bocskai Szöllősi — Kiss, Magyar, Schmidt, Gach, Trombitás, Peczil, Nagy, Mezel, Miklós Borók (Molnár) összehangoltan játszott.

A Bocskai szünet után széllal hátban küzdött és a 76. percben Peczil szép góllal megszerezte a győzelmet. Kiténtek: Szöllősi, Magyar, Schmidt (a mezőny legjobbjai), Peczil, illetve Németh Kokas és Magyar. Az újabb két ponttal a szoboszlói csapat felkerült a 10. helyre, a Vegyiművek maradt a 15. helyen.

TOTÓTANÁCSADÓ

1. SBTC (10)—MTK (12)	1,x	x,1	1,x	x
2. DVTK (16)—Pécs (15)	1	1	1	1
3. Komló (14)—VIDEOTON (6)	1,x	x,1	x,2	2,x
4. SZÉOL (9)—Rába ETO (5)	1,x	1,x	1,x	1
5. Előre (18)—Oroszlány (7)	1,x	1,x	1	1
6. Várpalota (11)—Dorog (4)	1	1,x	x,2	1
7. Esztergom (14)—Vác (1)	x,1,2	x,2	1,2	2,x
8. Nagyb. (11)—Leninváros (6)	1,x	1,x	1	x,1
9. Cagliari (8)—Lazio (3)	1	x	x,1	x
10. Palermo (15)—Lanerossi (14)	1	x,1	1,x	1
11. Sampdoria (12)—Milan (1)	x,2	x,2	2	2,x
12. Verona (10)—Napoli (9)	1,x	x	x,2	1
13. Ascoli (7)—Genoa (1)	x,2,1	x,2	x,2	2,x
14. Mantova (19)—Varese (4)	x,2,1	x,1	x,1	2
15. Como (9)—Bari (10)	1,x	x	1,x	1
16. Foggia (3)—Cesena (2)	1,x	x,1	1,x	1

Megjegyzés: A *-gal megjelölt Hajdúdorogtól egy büntetőpont levonva.

A MEDICOR Művek Debreceni Orvosi Műszergyára dolgozó, MSZMP bizottsága, szakszervezeti bizottsága és gazdasági vezetése mély megrendüléssel tudatjuk, hogy

SZÖLLŐSI LÁSZLÓ
üzemgazdasági osztályvezető

életének 55. évében, 1973. március 31-én, tragikus hirtelenséggel elhunyt. Szeretett munkatársunkat saját halottunknak tekintjük. Temetéséről később történik intézkedés. Emlékét kegyelettel megőrizzük.

MEDICOR Művek Debreceni Orvosi Műszergyára.

